

NYHEDSORIENTERING JANUAR 2017:

Farvel til krigens paradigme?

Hvad vi skal gøre – nu!

I USA, i lighed med Danmark og andre lande, er der nogle helt afgørende ting, der må gennemføres, som Lyndon LaRouche har fremført som fire nødvendige love, der må implementeres omgående.

1) Der skal indføres en Glass/Steagall-bankopdeling, men under den overskrift er der mange andre ting, der må ske. Man må gå igennem bankernes og finansverdenens aktiviteter i lighed med det, man gjorde i USA, da Roosevelt blev indsat som præsident, så man får rensset op og får adskilt tingene i legitime finansielle aktiviteter, der er vigtige for realøkonomien, og så spekulation, som skal helt ud af de normale banker. Man vil så få nogle mindre almindelige banker, som man kan hjælpe, hvis de får problemer, mens alle de andre spekulative aktiviteter ikke får lov til at belaste staten og skatteyderne, når de får problemer pga. fejlslagne spekulationer. Derefter skal der

2) skabes kredit til investeringer. Staten må gå ind og regulere det ovenfra og i den udstrækning, det er nødvendigt, med statslige kreditter sikre, at der bliver foretaget de nødvendige investeringer i samfundet og dets produktive aktiviteter. Det skal bl.a. udmønte sig i

3) store infrastrukturprojekter, der kan opgradere hele økonomien. Man kan bare seke til de enorme investeringer, Kina har foretaget siden 2008, hvor Kina har brugt over 1000 mia. dollars om året på infrastruktur og i dag har verdens

største og bedste netværk af højhastighedstog. Programmet for Den Nye Silkevej er da også centreret om opbygning af grundlæggende infrastruktur, ikke blot i Kina, men i stadig større dele af verden. Når det gælder Danmark, har vi et forældet jernbanenet, der skal fornyes i form af et nationalt magnettognet eller højhastighedstognet i forbindelse med bygningen af en Kattegatbro. Vi skal så hurtigt som muligt have bygget den faste forbindelse over Femern Bælt og en Helsingør/Helsingborg-forbindelse. Der er masser af motorveje og andre projekter, der bare venter på at blive bygget. Der er så meget, der skal bygges, at vi kommer til at planlægge, hvordan vi kan få nok kvalificeret arbejdskraft og byggekapaletitet for at kunne få alle de mange projekter realiseret. Alle disse projekter er nødvendige som en del af at løfte den danske økonomi op på et højere produktivitetsniveau, og samtidig skal vi have langt mere gang i forskning og udvikling.

Download (PDF, Unknown)

Ansigt til ansigt med det ukendte

Leder fra LaRouchePAC, 12. januar, 2017 – Ingen mennesker i USA kan undgå at mærke den anstrengte atmosfære af forventning, der gennemtrænger disse første dage af året 2017. På den ene eller anden måde er Bush/Obama-tyranniets seneste seksten, blodige års vante sandheder ved at være forbi; vi står alle ansigt til ansigt med det ukendte. Omkring denne udvikling, og sættende betingelserne for den, er en

fuldstændig ny, revolutionær situation på hele det internationale plan, som det store flertal af amerikanere ikke har den fjerneste idé om.

Samtidig er nogle af vore lavereplacerede lakajer for Det britiske Imperium, i takt med, at dagen for indsættelse af den nye præsident nærmer sig (20. januar), hvide i ansigtet af frygt. Vil de miste nogle af deres privilegier? Hvad vil der ske med dem? De synes at være ved at gå fra forstanden med deres skrigeri om stadig mere vilde fupnumre imod den nyvalgte præsident. I stedet for denne galskab skulle de hellere se til, at de »fortryder, angrer og gør godt igen«, som patriotten Andrew J. Bacevich skrev 9. jan. i en artikel.

I mellemtiden håber det, af de store nyhedsmedier ignorerede, og derfor ukendte af dem, der læser disse, store flertal af amerikanere, der har måttet bide i græsset i seksten år og længere, at de omsider kommer på en bedre kost.

Men vi står alle, uden undtagelse, og stirrer ind i ansigtet på det ukendte og uforudsete – det uventede. Og de, der først lander på deres fødder igen, parat til at handle, så det skaber resultat, vil starte ud med en stor fordel. Vi må være disse første. Det bliver ganske bestemt ikke de ynkelige lakajer i pressen, eller bureaukraterne uden samvittighed, og som i øjeblikket (men ikke ret meget længere) står i spidsen for »efterretningstjenesterne«.

Og derfor er der ingen, der ved, hvad de skal gøre. Hvordan kan vi undgå et overhængende kollaps af finanssystemet? Hvordan kan vi få en reel, økonomisk genrejsning? Hvordan passer vi ind i det globale system? Hvor er menneskeheden på vej hen? Kun de af os, der har kæmpet for at gøre Lyndon LaRouches opdagelser til vore egne, kender blot de første skridt til besvarelse af disse presserende spørgsmål.

Det er af disse grunde, at alle lige pludselig lytter til os. De kræver at forstå LaRouches Fire Love – for hvem ellers har

svaret? Uden afgørende input fra Lyndon LaRouche, vil vi ikke blive i stand til at komme ud af dette rod. Og læren af gårsdagens LaRouchePAC-mission til Capitol Hill går endnu videre end til en ny modtagelighed for genindførelse af Glass-Steagall, og især for LaRouches Fire Love, efter Hamiltons principper. Den går videre end det, til at omfatte det enorme indtryk, som dér blev skabt, af Schiller Instituttets musikdirektør John Sigerson, med sin briefing om højtideligheden den 7. jan. ved Tåremindesmærket i Bayonne, New Jersey, hvor Schiller Instituttets New York Borgerkor deltog. Dette repræsenterede sjælen i Manhattan-projektet, et af Lyndon LaRouches seneste store bidrag til at redde USA, og menneskeslægten.

Og I har endnu ikke set det halve af det!

Britisk efterretningstjeneste snubler over sine egne løgne

Den britiske efterretningstjenestes rolle i at køre den svingagtige kampagne for at male Donald Trump som en farlig agent til Rusland og Vladimir Putin, der angiveligt er i gang med at undergrave amerikansk frihed og demokrati, er gået det bekendte »ét skridt for vidt«. Husker I hærens chefrådgiver Joseph Welch i McCarthys høringer om USA's hær i 1954 (senator Joseph McCarthy indledte undersøgelser af angivelig kommunistisk aktivitet i hæren), mod slutningen af Truman/McCarthys antikommunistiske heksejagter? Da McCarthy angreb en ung jurist i Welch's advokatfirma for at være kommunist, fordi han havde været i Advokaternes Laug, svarede Welch: Nu er De gået for vidt. Har De trods alt ingen anstændighed i livet? Har De ingen anstændighed tilbage?«

Denne ordveksling gjorde det grundlæggende set af med denne del af den beskidte, britiske operation for at sønderrive arven efter Franklin Roosevelt i Amerika – selv om andre britiske operationer fortsatte i andre former frem til i dag.

I går konfronterede Donald Trump vor tids »Joseph McCarthy'er« i det amerikanske pressekorps, og i det amerikanske efterretningssamfund, samtidig med, at det afsløredes, at denne beskidte operation lige fra begyndelsen er blevet styret af den britiske efterretningstjeneste. Et 35 sider langt dokument, som websiden BuzzFeed har offentliggjort, og som CNN dernæst har fremmet, aftenen før Trumps pressekonference, og 10 dage før hans indsættelse, er fuldt af hysteriske påstande, der med lethed kan bevises at være fabrikerede løgne. Ikke alene siger disse påstande, at Trump arbejdede hånd i hånd med Putin for at hacke Demokraternes Nationalkomite og John Podestas (Hillary Clintons kampagneleder) e-mails, og dernæst spredte de hackede e-mails via Wikileaks, men de påstår også, at Trump blev afpresset af Putin med videoer af Trump, der boltrer sig med prostituerede i Rusland, og endda urinerer på en hotelseng, som Barack Obama havde sovet i.

I sin pressekonference naglede Trump den forræderiske kendsgerning i denne operation. Hvis denne platte rapport var blevet offentliggjort af efterretningstjenesterne, sagde han, »ville det være en enorm plet på deres generalieblad, hvis de rent faktisk gjorde det ... Jeg synes, det var en skændsel ... en skændsel, at efterretningstjenesterne tillod sådanne informationer, der viste sig at være så forkerte og falske, at komme frem. Jeg synes, det er en skændsel, og jeg siger, at det er noget, nazi-Tyskland ville have gjort, og også gjorde. Jeg synes, det er en skændsel, at information, der var forkert og falsk og aldrig fandt sted, blev offentliggjort.« Da CNN krævede retten til at respondere til Trumps fordømmelse af deres deltagelse i fupnummeret, afskar Trump dem med: »Ikke jer. Jeres organisation er forfærdelig.«

Men Trump identificerede imidlertid ikke ophavsmændene til

løgnene – de britiske efterretningstjenester. Materialet er så tydeligt falsk, at *New York Times*, der har været i centrum for kampagnen for at miskreditere Trump som et russisk aktiv, erkendte, at »Topefterretningsfolks beslutning om at give præsidenten, den nyvalgte præsident og den såkaldte Ottebande – Republikanske og Demokratiske ledere i Kongressen og efterretningsudvalgene – materiale, som de vidste ikke var bekræftet og var ærekrænkende, var ekstremt usædvanlig. Den tidligere britiske efterretningsofficer, der indsamlede materialet om hr. Trump, anses for at være en kompetent og pålidelig operatør med udstrakte erfaringer i Rusland, sagde amerikanske regeringsfolk. Men han videreformidlede det, han hørte fra russiske informanter og andre, og det, de fortalte ham, er endnu ikke blevet undersøgt af den amerikanske efterretningstjeneste.«

Faktisk rapporterede *New York Times* den 6. jan., at den officielle rapport, der i sidste uge blev offentliggjort af amerikanske efterretningstjenester, og som anklagede Putin for at undergrave det amerikanske valg, også kom fra britisk efterretningstjeneste, der »advarede om, at Moskva havde hacket sig ind i Demokraternes Nationalkomites computerservere, og havde givet deres amerikanske modparter besked«.

Men dette er præcis, hvad Lyndon LaRouche i mange, mange år har rapporteret, med hensyn til amerikansk efterretningstjenestes underdanighed over for Det britiske Imperium; især under Bush og Obama. Det var til syvende og sidst briterne, der trak USA ind i krig med Irak, baseret på Tony Blairs »udmajede« efterretningsrapporter om Saddam Husseins ikkeeksisterende masseødelæggelsesvåben; ind i en krig mod Libyen, baseret på britisk efterretningstjenestes løgne om Gaddafi og de al-Qaeda-tilknyttede, libyske »frihedskæmpere«; og de igangværende krige mod Syrien og Yemen, baseret på løgne fra de samme, britisk-saudiske netværk, der støtter terrorister i hele Sydvestasien, med det

formål at gennemtvinge »regimeskift« mod sekulære regeringer.

I går sagde Trump, at, »hvis Putin synes om Trump, ved I så hvad? Det kaldes en fordel, ikke en ulempe«, og beskrev den presserende nødvendighed i at samarbejde om at nedkæmpe terrorisme. Det samme er tilfældet med venskab med Kina og Xi Jinpings Nye Silkevejsinitiativer i hele verden, og som Trump ligeledes må tilslutte sig, som kernen i USA's udenrigspolitik.

I går var et team på flere end 20 medlemmer af LaRouche Politiske Aktionskomite på Capitol Hill, hvor de mobiliserede Kongressen til omgående at vedtage Glass-Steagall og i særdeleshed krævede, at både Demokrater og Republikanere holdt Trump fast på sit løfte under kampagnen om at implementere Glass-Steagall og omdirigere statskredit til at genopbygge den industrielle og landbrugsmæssige infrastruktur, samt genoprette nationens forfølgelse af en opnåelse af fusionskraft, udforskning af rummet og de fremskudte grænseområder for menneskelig viden. Intet mindre end dette kan sætte verden tilbage på en kurs, der er i overensstemmelse med menneskelig værdighed.

Foto: Et luftfoto af Government Communications Headquarters (GCHQ), Regeringens Kommunikationshovedkvarter, i Cheltenham, Gloucestershire. GCHQ er en af tre efterretningstjenester i Storbritannien, med fokus på kommunikations-efterretninger, tilsvarende det amerikanske NSA. [GCHQ/Open Government License]

Lyndon LaRouche:

Fremlæg kendsgerningerne; Præsenter det Nye Paradigme – Musikkens skønhed kan vise vejen

Leder fra LaRouchePAC, 10. januar, 2016 – I denne uge udsætter LaRouchePAC og deres samarbejdspartnere Kongressen for laserhede – sammen med international slagkraft fra New York City – for at fremtvinge et skift i USA's politik til fordel for et nyt paradigme for udvikling for menneskeheden, og for at fremtvinge en afslutning af forfølgelsen af krig og tyranni. Om 10 dage vil USA få en ny præsident, men dette er ikke tider, hvor man blot 'venter og ser', hvad der sker efter indsættelsen. Det er bydende nødvendigt at skabe et nyt, politisk miljø, til omgående ikrafttræden.

Den lovgivende magt i USA – Kongressens medlemmer – tvinges til at 'se kendsgerningerne i øjnene': at der findes en vej ud af Bush- og Obamaårenes dødbringende morads, og at de – kongresmedlemmerne – må handle omgående. Personlige møder – både arrangeret på forhånd og impromptu – med LPAC-delegationer fra fem østkyststater er dagens orden på Capitol her midt i ugen, hvor LaRouches »Fire Love«, der begynder med genindførelsen af Glass-Steagall og relaterede dokumenter for politik, omdeles.

Disse aktiviteter finder sted samtidigt på nationalt plan og på lokalt niveau, der indvirker på Washington. Medlem af LaRouchePAC Komite for Politisk Strategi, Kesha Rogers, leder en delegation i Austin, Texas, hvis delstatskongres åbnede i dag. I går aftes, på de Nationale Landmænds konvent i staten Indiana, åbnede fremlæggelsen af LaRouches nødvendige hastepolitik præsentationerne. I staten Virginia blev der i dag fremstillet en ny resolution (House Joint Res. 642) i

General Assembly (delstatskongressen), der erklærer, »at USA's Nationale Kongres opfordres til at vedtage lovgivning, der genindfører den adskillelse af kommerciel bankvirksomhed og investeringsvirksomhed, som var i kraft under Glass/Steagall-loven ...«.

Lyndon LaRouche understregede efter en briefing om begivenhederne, at man skulle fortsætte med at lægge pres på de lovgivende forsamlinger. »Få jobbet i hus. I har kendsgerningerne. Fremstil fakta for at støtte argumentet.«

Den stærkt fokuserede intervention med LaRouches politik står i dramatisk kontrast til den hvirvel af løgne og fordærvelse, der ellers præsenteres, især i medierne, og hvis formål er at køre aktiverede borgere ud på et sidespor og demoralisere dem. »Anklag Rusland for hacking«-kampagnen kører stadig på fulde omdrejninger fra Det hvide Hus og demente klakører i Kongressen. I dag var der en høring i Senatskomiteen for Efterretningsanliggender om rapporten fra 6. jan. fra Obamas efterretningschefer, der aflagde forklaring for komiteen. Direktør for den Nationale Efterretningstjeneste James Clapper gentog her, at ingen kilder vil blive offentliggjort, kun konklusionen af disse kilder, som er, at 'Rusland gjorde det' og at 'Putin beordrede det'.

Dernæst finder der en protestaktion sted, som er en total blindgyde. Søndag, den 15. jan, vil for eksempel organisationen associeret til Bernie Sanders/Hillary Clinton promovere offentlige møder i 30 byer i hele landet under banneret, »Vores første krav, red sundhedssektoren«. Sanders optrådte på et borgermøde, der blev landsdækkende transmitteret live på CNN i går aftes, hvor han kom med det kortfattede budskab om at bekæmpe »milliardærer« og »de store selskabers grådighed«. Begivenheden fandt sted på et college i Washington, D.C., i totalt kontrollerede omgivelser, der ikke tillod hverken adgang eller diskussion. Ikke ét eneste ord kom over Sanders' læber om hverken Wall Streets bankerot eller nødvendigheden af Glass-Steagall.

For Obamas vedkommende, så er det meningen, at han i dag, 10. jan., skal holde sin Store Løgn-afskedstale fra Chicago. På Det Hvide Hus' webside i sidste uge udtalte han, at han vil »fejre«, hvordan USA er blevet »forandret til det bedre i løbet af disse seneste otte år ...« I mellemtiden fortsætter hans administration med sine farlige provokationer. I går sortlistede Obamas Finansministerium yderligere fem russiske personer (under Magnitsky-loven).

Over alt dette hæver sig den kraft, der ligger i sandhed og skønhed, som det ses i det udtryk for dybt venskab mellem Rusland og USA, der demonstreres i ceremonierne og korfremførelserne ved ceremonien den 7. jan., hvor der blev nedlagt en krans ved Tåredråbemindesmærket i Bayonne, New Jersey. Se:

https://www.youtube.com/watch?v=gS79QMGQ_Do&feature=youtu

Den 11. januar vil Schiller Instituttets musikdirektør John Sigerson lede en delegation på Capitol Hill for at mødes med kongresmedlemmer og styrke deres forståelse af musikkens kraft, og den kraft, der ligger i at handle på baggrund af lovmæssige principper.

For fredens skyld må Obama opgive sin Nobelpris

Leder fra LaRouchePAC, 10. januar, 2017 – Med blot få dage tilbage af sit præsidentskab fortsætter Barack Obama med at optrappe en potentiel krigskonfrontation med Rusland, mens hans regimeskiftkriges dødbringende kaos, i Libyen, Yemen og Afghanistan, fortsat forværres.

Foruden en ny, hurtig deployering af yderligere 6.000 soldater

til Ruslands grænser, med fuld jord-og-luft kampbevæbning, er Obama og hans Pentagonchefer gået i gang med at skabe en 2.000 mand stærk »dræberenhed«, der skal uddannes til at myrde nordkoreanske ledere. Obama har indledt, været med til at starte eller fortsat ni separate krige, mens han har været præsident, alle uden bemyndigelse fra, eller blot væsentlige konsultationer med, Kongressen. Han er den eneste præsident i USA's historie, der har været i krig hver eneste dag i to konsekutive embedsperioder, som kongresmedlem Ron Paul påpegede på sin webside 9. jan. Hans dronedrab stiller George W. Bush' i skyggen, og hans erklærede politik for dronedrab fjerner grundlæggende set enhver grænse for præsidenters magt til at dræbe via droner overalt i verden.

Nogle af disse handlinger, såsom Obamas massive, \$115 mia. store bevæbning af saudiarabiske styrker for at bombe og invadere Yemen, har haft et sandt folkemord til følge; nogle af disse handlinger har næret fremvæksten af flere terroristgrupper; andre truer med generel krig med Rusland og/eller Kina.

At denne krigspræsident kan prale med en Nobels Fredspris er en vederstyggelighed og en trussel mod freden, både i krigen i Syrien, og i hele verden.

Den 9. jan. krævede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche, at præsident Obama tilbageleverede Nobels Fredspris, som han fik i 2009 kort tid efter, at han overtog embedet. Pentagon har netop annonceret »dræberenheden« i Korea – en afgående præsident sammen med en koreansk regering, der selv er ved at blive fjernet gennem en rigsretssag! – samt de store, nye styrker, der nu deployeres, for at »standse russisk aggression« i Europa.

Det er nødvendigt at respondere til sådanne eskalerende krigshandlinger i Obamas sidste dage i embedet, med et krav om, at han omgående skal tilbagelevere sin Nobels Fredspris; og at dette krav udbredes internationalt og fortsætter efter,

at han har forladt embedet.

Hvis Obama tvinges til at opgive sin uretmæssigt tildelte Fredspris, vil hans administrations forsøg på at tvinge det tiltrædende Trump-team til at *fortsætte* disse krige og stormagtskonfrontationer blive slået ned. Hans sidste øjeblikks optrapninger er nu i færd med at skabe så meget kaos og forvirring for hans efterfølger som overhovedet muligt.

Krigene, og truslerne om krige, kan få deres helt eget liv, med mindre de tilbagevises, og det på en synlig og stærk måde.

For fredens og udviklingens skyld må Obamas fredspris inddrages eller opgives.

Korrupte efterretningsfolk bag Obama afsløret som Løgnere; USA må alliere sig med Rusland og Kina

Leder fra LaRouchePAC, 8. januar, 2017 – Én dag efter den nyvalgte præsident Donald Trump mødtes med direktør for den Nationale Efterretningstjeneste James Clapper, chef for CIA John Brennan og chef for NSA Michael Rogers, der intenderede at overbevise ham om, at Rusland, og Putin personligt, er ude på at ødelægge det amerikanske, demokratiske system, udstedte nyvalgte præsident Trump en erklæring, der sandfærdigt

identificerede Amerika og den amerikanske befolkning og frembød et konkret skridt hen imod løsningen:

»At have gode relationer med Rusland er en god ting, ikke en dårlig ting. Kun 'dumme' mennesker, eller tåber, ville tænke, at det er dårligt! Vi har problemer nok i verden uden endnu ét. Når jeg bliver præsident, vil Rusland have meget mere respekt for os, end de nu har, og begge lande vil, måske, arbejde sammen for at løse nogle af de mange store og presserende problemer og spørgsmål i VERDEN.«

Denne sandhed kom til udtryk gennem LaRouches Schiller Institut i lørdags, i en smuk demonstration af det sande venskab mellem det amerikanske og russiske folk, som kan og må genetableres omgående. En mindebegivenhed blev afholdt ved Tåredråbemindesmærket i Bayonne, New Jersey – det mindesmærke, som blev skænket af den russiske regering for at ære de mennesker, der blev dræbt i terrorangrebene mod USA. (se: https://en.wikipedia.org/wiki/To_the_Struggle_Against_World_Terrorism)

Ved begivenheden fremførte Schiller Instituttets Kor både Ruslands nationalhymne (på russisk) og USA's nationalhymne (på engelsk), og der var også indlæg af New Yorks Politikorps' Ceremonienhed; af den Russiske Føderations første, permanente vicerepræsentant til FN; forkvinde for 11/9-Familier Forenede for Juridisk Retfærdighed mod Terror; Bayonne Brandmandskorps; og Schiller Instituttet. Begivenheden fandt sted for at ære dem, der mistede livet i det russiske Tu-154 flystyrt juledag, og især de 64 medlemmer af Alexandrov Ensemblet (kendt som Den røde Armés Kor), som omkom på vej til Syrien for at dele deres musik og dedikation til kultur med det syriske folk. Se en 24 minutters video af begivenheden på <https://www.youtube.com/watch?v=Fchk5m8HJe0&feature=youtu.be>

Dræbermaskinen under Obama bruger også sine sidste dage i embedet til at underminere Trumps forpligtende engagement til at afslutte de kriminelle »regimeskiftkrige«, der har

forvandlet de seneste 16 år under Bush og Obama til en æra med ondskab og blodsudgydelser uden fortilfælde i amerikansk historie, samtidig med et forsøg på at styre den nye administration gennem militære konfrontationer med både Rusland og Kina. Samtidig med, at Obama deployerede et enormt antal tanks, helikoptere og andet militærudstyr til den russiske grænse i Europa i løbet af weekenden, har han også deployeret atomhangarskibsgruppen *U.S.S. Carl Vinson* til Stillehavet, der er timet til at ankomme til asiatiske farvande i nærheden af Kina samme dag, som Trumps indsættelse finder sted. I Sydkorea har Obama fået autorisation fra præsident Park Geun-hyes regering – som selv konfronteres med en rigsretssag, der kunne gøre en ende på dens administration i løbet af få dage – der giver USA tilladelse til at etablere et 1000 til 2000 mand stort »drabsteam«, der har »opgaven at eliminere Pyongyangs krigskommando, inklusive Kim Jong-un, og paralyserer dens funktioner«, ifølge Sydkoreas største nyhedstjeneste, Yonhap. En sådan provokation må både afsløres og afsluttes omgående.

Verden har kun to muligheder – økonomisk kollaps og verdenskrig under den imperiale sammenhæng, der udgøres af London/Wall Street, og som kontrollerede både Bush og Obama, eller også et revolutionært skifte, der reflekterer Amerikas historiske rødder i Alexander Hamiltons principper, og som gør det muligt for USA at tilslutte sig Rusland og Kina og deres fælles bestræbelse på at knuse terrorisme og samtidig opbygge moderne nationalstater gennem udviklingen med den Nye Silkevej, som Kina har lanceret.

LaRouche-organisationen er helt fokuseret på den presserende opgave, der konfronterer den nye Kongres og den nye præsident: implementer Glass-Steagall nu og knus således Wall Streets hasardspilsboble og genopliv Amerikas forpligtende engagement til videnskabens fremskudte grænser, og hæv således den produktive og kulturelle platform for alle amerikanere. En appel, der nu omdeles af LaRouchePAC, kræver, at Donald Trump

lever op til sit kampagneløfte om at implementere Glass-Steagall og kræver, at han annoncerer dette i sin indsættelsestale og i sin Tale til Unionen (se <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17198>).

Vi befinder os i et af historiens enestående øjeblikke, hvor denne transformation er mulig, og nødvendig, for den menneskelige art som helhed.

RADIO SCHILLER den 3. januar 2017:

Året 2017: Hvor vi konsoliderer verdens nye Silkevejsparadigme

Med formand Tom Gillesberg

Endnu et terrorangreb rammer Istanbul

Søndag, 1. januar, 2017 – Omkring kl. 1:15 Istanbul-tid (23:15, 31. dec., UTC) gik en attentatmand ind i en

fashionabel natklub, der ligger ved Bosporus i Istanbul, og åbnede ild med automatvåben mod et nytårsselskab og dræbte 39 mennesker og sårede 69 andre. De våben, han brugte, skal have været Kalasjnikov-geværer, iflg. avisen *Hurriyet*. De tyrkiske myndigheder havde sendt henved 25.000 politibetjente på vagt i Istanbul i en forventning om, at der kunne finde et terrorangreb sted et sted i byen, men kunne ikke forhindre dette angreb. Et af de første ofre var faktisk en politibetjent uden for klubben. Den tyrkiske indenrigsminister Suleyman Soylu har meddelt, at 24 af de 35 dødsofre, der foreløbigt er blevet identificeret, var udlændinge, inkl. jordanske, belgiske, saudiske, marokkanske, libanesiske og libyske borgere, såvel som også en 19-årig israelsk kvinde.

Den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan sagde i en udtalelse om angrebet, at det havde til hensigt at skabe kaos i Tyrkiet. »De, der angriber freden i vores nation, og deres skakbrikker, arbejder på at destabilisere vort land og udløse kaos ved at demoralisere vort folk gennem deres afskyelige angreb, der også har civile som mål«, sagde han. »Vi vil som nation imidlertid aldrig tillade sådanne beskidte spil og vil yderligere forenes og bevare roen.«

»Vi er klar over, at disse angreb, der udføres af diverse terrororganisationer imod vort land, ikke er uafhængige af begivenheder, der finder sted i vores region«, fortsatte han. »Vi er fast besluttet på at udrydde trusler og angreb imod vort land, samt deres ophavsmænd.«

Ifølge rapporter flygtede morderen og er nu genstand for en massiv menneskejagt. Ingen har taget ansvaret for handlingen, men ISIS er under mistanke. »Der er fremkommet nogle detaljer, men myndighederne arbejder hen imod et konkret resultat«, sagde den tyrkiske premierminister Binali Yildirim til reportere, da han blev spurgt, hvem, der kunne stå bag angrebet, rapporterer Reuters. »Politiet og sikkerhedsfolk vil offentliggøre informationer i takt med, at de bliver tilgængelige under efterforskningen«, sagde han.

Avisen *Hurriyet* forbinder i sin analyse indirekte angrebet til begivenheder i regionen. Bortset fra spørgsmålet om det direkte ansvar, er der imidlertid også spørgsmålet om fiaskoer på vegne af militær og efterretningsvæsen, især i kølvandet på udrensningen af Gulenister (tilhængere af Fethullah Gülen, -red.) af sikkerhedstjenesterne og militæret, i kølvandet på det fejlslagne kupforsøg den 15. juli. »Nogle af dem, der har erstattet gulenisterne, er novicer, 'sovende' agenter i forklædning (som man har mistanke om mht. den politibetjent, der myrdede den russiske ambassadør til Ankara den 19. dec.), eller også medlemmer af den berygtede 'undergrundsstat', før den blev overgivet til gulenisterne under AK Partiets regering«, bemærker *Hurriyet*.

Foto: Tyrkisk uropatrulje holder vagt efter terrorangrebet i den fashionable natklub.

Rusland og Tyrkiet opfordrer USA til at deltage i fredsprocessen i Syrien

31. dec., 2016 – Med en våbenhvile, der generelt stadig holder, er både Moskva og Ankara positivt indstillet over for ideen om, at USA deltager i fredsprocessen i Syrien ved mødet i Astana, Kasakhstan – der skal finde sted efter 20. januar. »Ja, vi forventer, at Trump-administrationen, efter sin tiltrædelse den 20. januar, vil blive en vigtig deltager«, sagde den russiske ambassadør til FN, Vitaly Churkin, i går. Tyrkiet ser også frem til amerikansk deltagelse. »Vi hilser den (mulige) amerikanske deltagelse i mødet i Astana velkommen«, sagde den tyrkiske udenrigsminister Mevlüt

Çavuşoğlu til Al Arabiya Tv i går. Astana-mødet er nu fastsat til den 23. januar. En højtplaceret tyrkisk regeringsperson sagde til *Hurriyet*, at tyrkiske og russiske embedsfolk vil mødes enten den 8. eller 9. januar for at drøfte udviklingerne i marken og forberede sig til Astana-processen.

Med hensyn til andre mulige deltagere beskrev Churkin Iran som en »beredvillig deltager« og Egypten som et land, »der kan deltage i processen med at forberede mødet i Astana.« Han nævnte også Saudi-Arabien (over hvilken iranerne er temmelig stærkt uenige), Kuwait og Qatar som »meget vigtige medspillere«, der også kunne deltage.

Ifølge TASS talte udenrigsministrene Sergei Lavrov og Çavuşoğlu i går sammen i telefon, og de understregede betydningen af, at alle sider tilslutter sig aftalen om våbenstilstand. »De påpegede betydningen af, at alle oppositionsgrupper overholder standsningen af fjendtligheder og forholder sig konstruktive i lyset af det forestående møde i Astana«, sagde det Russiske Udenrigsministerium.

En højtplaceret, tyrkisk embedsmand sagde til *Hurriyet* her til morgen, at Tyrkiet og Rusland vil etablere fælles overvågningscentre på Eskisehir Hovedflyvebasen i Tyrkiet og Hmeimin Flyvebasen i Syrien for at følge implementeringen af våbenstilstanden på tæt hold. »Vi, Ankara og Moskva, vil sammen følge processen med våbenstilstanden. Vi har allerede i den seneste måned arbejdet meget tæt sammen. Vi vil overvåge fra Eskisehir-basen, og de vil fra deres Hmeimim-base. Men vore landstyrker vil også følge med i udviklingerne og informere begge vore overvågningscentre«, sagde embedsmanden. Dagen før havde Çavuşoğlu, i et interview med *Hurriyet*, bekræftet oprettelsen af de fælles overvågningscentre, og at en hotline ville blive oprettet mellem dem for at koordinere processen med våbenstilstanden og undersøge enhver potentiel overtrædelse.

Foto: Den tyrkiske udenrigsminister, Mevlüt Çavuşoğlu, til Al

Arabiya Tv: »Vi hilser den (mulige) amerikanske deltagelse i mødet i Astana velkommen«

Glass-Steagall skal ligge klar til underskrift på Trumps skrivebord, når han overtager embedet!

LaRouchePAC Internationale Webcast, 30. december, 2016

Vi befinder os i nedtællingen til afslutningen af Obama-administrationen og begyndelsen af den tiltrædende Trump-administration. Om præcis tre uger finder indsættelsesceremonien for den tiltrædende administration sted. Der er stadig meget, der er uafklaret og usikkert; men verdenssituationen ændrer sig meget hurtigt. Som hr. LaRouche advarede om for mindre end 48 timer siden, så må vi stadig holde øje med Obama; så længe, han beklæder embedet, kan han lave en forfærdelig masse ulykker. Blot i dag forsøgte han, fra sin ferie på Hawaii, at optrappe og fremprovokere en konflikt med Rusland. Han meddelte, at 35 russere vil blive erklæret persona non grata og ville blive udvist af USA under anklage om angivelig spionage; og at der ikke alene ville blive pålagt Rusland flere sanktioner som gengældelse for den såkaldte »russiske hacking«, men at to russiske ejendomsområder, der angiveligt bliver brugt til spionage – et

område på Marylands østkyst og et på Long Island, steder, hvor russiske diplomater til USA og Washington D.C. kan bringe deres familier til en hårdt tiltrængt ferie og afslapning – han meddelte, at føderale styrker ville rykke ind og lukke disse områder ned. Jeg er sikker på, at Obama regnede med, at dette ville provokere hans ærke-Nemesis Vladimir Putin til at gøre gengældelse, men Obama blev sørgeligt skuffet. Til trods for, at Sergei Lavrov, Ruslands udenrigsminister, sagde, at de var i deres gode ret til at gøre gengæld, øje for øje, og udvise 35 såkaldte amerikanske diplomater af Rusland som persona non grata og lukke amerikanske feriesteder i Moskva og omegn ned; men i stedet foretog Putin, på klassisk Putin-vis, et judo-træk og gjorde ingenting. Et træk fra Putin side, som generelt erkendes som at udmanøvrere Obama – f.eks. i overskriften i Daily Beast, »Putin udmanøvrerer Obama i spionkrig; Moskva griner ad Obama-administrationens sanktioner og udvisninger som de sidste handlinger af svaghed«. Putin afslørede Obama for det, han er, en 'lam and'; og han nægtede at respondere. I en erklæring offentliggjort på Kremls webside i dag sagde Putin følgende: »Alt imens vi forbeholder os ret til at tage forholdsregler til gengældelse, så vil vi ikke degradere os selv til et niveau af 'køkkendiplomati'. I vore fremtidige skridt på vej imod en genoprettelse af de russisk-amerikanske relationer, vil vi gå frem fra den politik, som Donald Trumps administration forfølger.«

Så dette er en perfekt afslutning og diplomatisk sejr for Putin; og det er på linje med et tweet, der blev udsendt af det Russiske Udenrigsministerium, og som var et billede af en gul and med ordet »lam« skrevet over billedet. Obama og hans hold, selv om de kan skabe en masse ulykker i de resterende tre uger, anses ikke for at være særlig magtfulde mere, af Putin og andre i verden.

Samtidig kan russerne hævde en sand diplomatisk sejr i Syrien. Oven i befrielsen af Aleppo og genoprettelsen af regeringskontrol over en stor del af landet imod ISIS og andre

oprørsstyrker, så forhandlede russerne en våbenhvile igennem sammen med Tyrkiet; men uden USA. Foreløbig holder denne våbenhvile. Dette er en meget håbefuldt situation og demonstrerer endnu engang, at Obama definitivt har mistet lederskabsrollen i verden, og Rusland er en formidabel strategisk leder på verdensscenen, mens denne administration træder tilbage og den nye administration går om bord.

Samtidig har vi en nedsmeltning af det finansielle system; Monte dei Paschi banksituationen kører fortsat videre. Vi har en eksponering til derivater fra hver eneste bank på hele planeten. Enhver af disse – Deutsche Bank, Monte dei Paschi – hvad som helst kunne udløse en nedsmeltning af hele finanssystemet. Hr. LaRouches Fire Love er fortsat de afgørende og særdeles presserende forholdsregler, der må tages i USA. Som jeg sagde, så er intet afgjort, men der er meget, der er muligt. Som I har set i vore diverse udsendelser de seneste dage – Fireside Chat i går, en LPAC e-mail, der blev udsendt i dag, hovedoverskrifter på larouchepac.com hjemmesiden – så er vi engageret i en absolut presserende og afgørende mobilisering for at tvinge Glass-Steagall på dagsordenen, endnu før den tiltrædende administration indsættes. Dette må være det absolutte top-lovforslag, der lægges på den nye præsidents skrivebord til underskrift. Kongressen kan handle på det, når de træder sammen i næste uge; i modsætning til [senator] McCains meddelelse om, at han vil have høringer om russisk hacking, eller sådan noget. Dette er den afgørende forholdsregel; og vi vil have aktivister, der kommer til Washington, D.C. Vi har allerede afleveret marchordrenerne; og vi vil diskutere dette yderligere i aftenens udsendelse.

Men dette er fortsat blot det første skridt i Lyndon LaRouches Fire Hastelove til at redde USA, nu. Det bedste eksempel, vi stadig har, den bedste præcedens, er Franklin Roosevelts første 100 dage; hvad FDR var i stand til at opnå i sine første 100 dage i embedet. Kongressen trådte sammen; han

vedtog omgående Bankloven af 1933, erklærede banklukkedag, reorganiserede hele det bankerotte finanssystem og satte Amerika i arbejde igen. Kongressen holdt ikke pause før nøjagtig 100 dage senere; og 100 milepæle i lovgivning blev debatteret, vedtaget og sendt over til Det Hvide Hus til Franklin Roosevelts underskrift, hvilket ændrede historien. Dette er fortsat præcedensen; det er fortsat modellen, og indholdet af disse første 100 dage bør være Lyndon LaRouches Fire Love til USA's redning.

Jeg giver nu ordet til Jason [Ross], for der er nogle specifikke måder, hvorpå vi kan gå i gang med disse presserende forholdsregler.

**WE NEED GLASS STEAGALL SITTING ON TRUMPS DESK
AWAITING HIS SIGNATURE WHEN HE TAKES OFFICE!**

LaRouche PAC International Webcast, Dec. 30, 2016

MATTHEW OGDEN: Good afternoon! It's December 30, 2016. My name is Matthew Ogden and you're watching our final Friday evening broadcast for 2016 for this year on larouchepac.com.

I'm

joined in the studio today by Jason Ross from the LaRouche PAC Science Team; and via video by two members of our Policy Committee – Bill Roberts from Detroit, Michigan (Hi, Bill); and

Michael Steger from San Francisco, California.

Now, obviously we are in a countdown to the end of the Obama administration and the beginning of the incoming Trump administration. Exactly three weeks from today is the inauguration of the incoming administration. There are still many things that are undetermined and up in the air; but the world situation is moving very fast. As Mr. LaRouche warned less

than 48 hours ago, you still have to keep your eye on Obama;

as

long as he remains in office, he can cause an awful of mischief.

And we saw that just yesterday, in an announcement that came from

Obama while he was vacationing in Hawaii; he attempted to escalate and provoke a conflict with Russia. He announced that

35 Russian nationals would be declared {persona non grata} and would be expelled from the United States under supposed spying charges; and he announced that not only would there be more sanctions imposed against Russia in retaliation for the so-called

"Russian hacking", but also two Russian estates that are supposedly being used for espionage purposes – one on the Eastern Shore of Maryland and one on Long Island, places where Russian diplomats to the United Nations and to Washington DC can

bring their families for much-needed vacation and rest and relaxation – he announced that Federal forces would be moving in

to close down those estates. Now, I'm sure that Obama expected

that this was going to provoke his arch-nemesis Vladimir Putin into retaliatory measures, but Obama was severely disappointed.

Despite the fact that Sergey Lavrov, the Foreign Minister of Russia, said that they would be fully justified in retaliating tit-for-tat and expelling 35 so-called US diplomats from Russia

as {persona non grata} and closing down US vacation homes in Moscow and the Moscow suburbs; Putin instead, in classic Putin fashion, judoed Barack Obama and did nothing. Vladimir Putin, in

a move which is being universally recognized as outfoxing Obama

– for example, in a headline in the {Daily Beast} "Putin

Outfoxes Obama in Spy War â Moscow Laughs Off the Obama Administration's Sanctions and Expulsions as Feeble Last Gestures". Putin called out Obama for what he is, a lame duck;

and he refused to respond. In a statement that was put out on the Kremlin website today, Putin said the following:

"While we reserve the right to take reciprocal measures, we are not going to downgrade ourselves to the level of irresponsible 'kitchen' diplomacy. In our future steps on our way towards the restoration of Russian-United States relations,

we will proceed from the policy pursued by the administration of

Donald Trump."

So, this is a perfect ending and diplomatic victory for Putin; and I think this goes along with a tweet that was sent out

by the Russian Foreign Ministry, which is a big picture of a yellow duck with the word "lame" written over top of it.

Obama

and his crew, although they are in the position to cause an awful

amount of mischief in the remaining three weeks, are not being recognized as all that powerful anymore by Putin and others around the world.

Now, at the same time, there is a true diplomatic victory that the Russians can claim in Syria. On top of the liberation

of Aleppo and really restoring government control over a vast part of the country against the ISIS and other rebel forces, yesterday the Russians brokered a ceasefire with Turkey; but without the United States. This ceasefire has, up to this point,

been holding. This is a very hopeful situation, and yet again,

demonstrates that Obama has definitely lost the leadership role

in the world; and Russia is a very formidable strategic leader on the world stage as this administration exits and as the new administration comes on board.

At the same time, you've got a meltdown of the financial system; the Monte dei Paschi banking situation continues to unravel. We have the exposure of derivatives from every single bank in the entire planet. Any one of these – Deutsche Bank, Monte dei Paschi Bank – anything could be the trigger to blow out the entire financial system. Mr. LaRouche's Four Laws remain the essential and most urgent measures that need to be taken in the United States. As I said, nothing is determined, but there is a lot that is possible. As you've seen on various channels of our communications over the last few days – the Fireside Chat yesterday, an LPAC email that went out today, headlines on the larouchepac.com website – we are engaged in an absolutely urgent and critical mobilization to force Glass-Steagall onto the agenda even before the inauguration of the incoming administration. This should be the number one bill that is delivered to the new President's desk for his signature. It could be acted on by Congress as they come into session next week; as opposed to McCain's announcement that he's going to have hearings on Russian hacking, or something like that. This is the critical measure; and we will have activists that will be coming into Washington, DC. We've already delivered the marching orders; and we can discuss that more on the broadcast today.

But of course, that remains just the first step in Lyndon LaRouche's Four Urgent Laws to Save the United States Now. The best example that we still have, the best precedent, is the first 100 days of Franklin Roosevelt; what FDR was able to accomplish in his first 100 days in office. The Congress came into session; he immediately passed the Emergency Banking Act, declared a bank holiday, reorganized the entire bankrupt financial system, put Americans back to work. Congress did not leave session until exactly 100 days later; and 10 landmark pieces of legislation were debated, passed, and sent over to the White House for Franklin Roosevelt's signature, which changed the course of history. So of course, that remains the precedent; that remains the model, and the contents of that first 100 days should be Lyndon LaRouche's Four Laws to Save the United States. So, with that said, I'd like to hand it over to Jason, because there are some very specific examples of means by which we can undertake those urgent measures.

JASON ROSS: Let's also put it in the context of the world. The US desperately needs an economic recovery, a change in direction. Think about the world as a whole; there's so much to be done. Two and a half billion people on the planet don't have access to continuous electricity; 800 million don't have access to fresh water; 1.5 billion people don't have access to basic sanitation; and over 1 billion people don't have access to telephone capabilities. There's much work to be done, and the United

States is definitely for a large shift.

President-elect Donald Trump has said that he's got big plans to make America great again; that he wants to spend \$1 trillion on infrastructure in the United States over the coming

period. There's a lot that we could learn from China on this. China, over just the past decade, has built the largest high-speed rail network in the world. In one decade, it went from basically nothing, to now being the world's leader. That network is slated to double its size in the next 1.5 decades to a

level of 40-50,000 kms; about 30,000 miles of high-speed rail. They're working, through their Belt and Road initiative, with 65

other nations in the region and beyond on cooperative projects;

on rail, energy, transportation, logistics, water, information,

training, expertise, education, a whole slew of projects for economic cooperation and development that itself will entail

beyond China's borders tens of thousands more kilometers of high-speed rail. So, how are they financing this? How are they

doing it? China's been spending \$1 trillion a year for the past

decade; so the idea of spending \$1 trillion in the US to get everything up to some great standard is far too low.

The other aspect is, how is this going to be financed and how is it going to be built? How is a \$1 trillion going to be brought to bear for the US economy? Let me read the concluding

paragraph of an op-ed that was published in the {People's Daily}

online of China; an op-ed by Curtis Stone. He wrote:

"Trump wants to spend \$1 trillion on infrastructure upgrades in America to rebuild the nation and put people back to work.

The

problem is how to pay for it and how to do it. China knows how to fund and carry out serious infrastructure building, and deep-pocketed Chinese investors want to invest billions more in America. One way for Trump to realize his plan would be to use Chinese funds and technology. This would help return some of America's investment in China back to America for the benefit of America, and strengthen the bilateral relationship. Trump's plan to rebuild America is bold, but it remains to be seen if he will be bold enough to do what is best for America."

So, on that, let's think about how China can be involved here. The need for financing in the US is very great; there is not a lot of credit available in the way that people think. The very low interest rates that currently exist, as Paul Gallagher has explained well in the "Economics Frequently Asked Questions" section on our website, we can't just sell a bunch of bonds at low interest rates; the rates will go up. Where is that money going to come from? Private investors? What's the return? What this really requires is a totally different way of thinking about economics. So, let's look at the LaRouche approach – very briefly – to economics. In his policy document for the US, called "Four New Laws to Save the USA Now", LaRouche gave four very primary steps. First, Glass-Steagall, to end the connection to the outrageously decrepit and collapsing financial system that we have; it's almost totally divorced from the physical aspect

of
economy.

Second, that we need a national banking approach. Now, what does that mean? Let's think of some examples in US history as to how a national approach to economy has occurred. If you look at what Alexander Hamilton did in the early days of the new United States, he turned the huge liabilities, the huge debts of that new US and the state governments into something very valuable by turning that debt into what became the basis for the First National Bank of the United States; using that debt to become the basis for a huge amount in loans that were necessary to build the roads and then later the canals in the United States. To take a more recent example, Matt had mentioned Franklin Roosevelt as the best precedent that we have in the United States of late. Look at what Roosevelt did with the Tennessee Valley Authority, for example. This is a project that dramatically improved the economy in the southeast part of the US; in the Tennessee Valley area that it serviced. The increased productivity in that region itself more than paid for the cost of the investment of the project. This was the type of project where it doesn't really matter whether the money that's spent on building it is paid back directly; and that's something that private investors would demand. "Can we build a toll road that we'll be able to get money back from? Can we upgrade an airport terminal which charges passenger fees for passing through it, and then we'll

pay

back the investment in that terminal at the airport?"

Well, what about the large projects that shape the economy as a whole; that provide a platform for economic activity?

That's the sort of thing where you look at the nation as a unique

economic actor that's able to finance investments whose payback

isn't direct in the way that a private investment would be; but

comes back in the sense of "Did we improve the productivity of the nation as a whole in a way that makes the project worthwhile?" That's what we saw with the creation of the railroads in the United States, for example. This was something

that wouldn't have happened without the government support that

it got to build the Transcontinental Railroad. The payback was

that we had a connected economy; we had a whole country. We had

definitely the improvements that made it worthwhile have done that.

So, if you think about that today, to get away from project-by-project – does it pay for itself? Is it worth it? – and to think about how do we institute in the U.S. a higher platform of technology in our infrastructure: are we building a

high-speed rail network? Are we building power generation of the

highest energy-flux density? Or are we building solar panels? Are

we investing in fusion technology, to make that breakthrough in

our knowledge of the atom and nuclear processes that will transform our relationship to materials, to energy, in a way that

will be far more profound than the development of the steam engine? These are the kinds of things: the space program – what are the {drivers} of our human identity as a species that goes beyond and that develops? And I think maybe to start a discussion on it, here on the program – I don't have everything to say about it – but this also raises the issue of the culture in the population. In other words, what expressions, culturally, do we have of what it is to be a person; of what it is to live in a society; of our relations among each other? What is the kind of culture that's commensurate with going to space, with developing fusion, with developing our economy, with becoming better human beings, and how do we bring that culture into being? I think that that's a very major question. It's not one that addressed quite as directly as, say, national banking or financing of a national high-speed rail network, but is just as important. I think that's something to take up here.

BILL ROBERTS: Yeah, I would say this, what you've just touched on, Jason, is the real question of sovereignty of nations to participate in the development of mankind, to free themselves from the diktats of this dying trans-Atlantic financial system.

That really is sort of the crux of the entire shift that we're experiencing right now.

Just to mention a few things on this: Yesterday, in an interview that Bashar al-Assad did with the Italian newspaper,

{Il Giornale}, he identified that the issue in the Syrian war, was that Syria wanted to make a sovereign decision on the development of both oil pipelines, but also railroad lines running east-to-west through Syria; rather than Syria simply being sort of a passing-through point of oil pipelines from Qatar, north-to-south. Of course the east-to-west route – for those of you who are familiar with our plan, the Phoenix Project

for Aleppo and the Integration of Syria, the proposals that the

Schiller Institute has made for the integration of Syria into the

New Silk Road; this is designed to make Syria an energy hub, an

industrial hub, and sort of restore Syria's ancient tradition as

an important step along the New Silk Road.

This is the implication of Vladimir Putin's intervention into Syria to crush the terrorists in that area. This was the same question with respect to Japan's recent decision to resume

its historical role as a country that is not going to be part of

an offshore, trans-Atlantic financial system, but it going to be

a "machine" for the development of the interior of Asia. Japan had made this decision against the interests of what's historically been the attempt by the United States to try to prevent Japan from negotiating a peace treaty with Russia over the remaining islands in dispute from World War II. So, Japan made this decision as a sovereign nation, and was really prompted

to do so by Vladimir Putin, who made the issue directly that Japan had to make a sovereign, independent decision.

I would say in the United States, the question of the Trump Presidency and the United States Government being able to address

the horrid conditions of the American population, and uplift, both culturally and in terms of the physical standards of life,

depends upon the immediate reinstatement of Glass-Steagall.

Number one, because if Glass-Steagall is not reinstated before the crash that is looking very likely to happen soon in the European banking system, hits, there will be more bail-outs; and

this will further increase the death-rates of Americans. But also

number two, as both Matt and Jason were just discussing, the United States has to make a serious commitment to providing massive financing, and mobilizing our workforce, to build entirely new platforms of infrastructure. That's not going to be

possible without a credit system; and that will not be possible

without the reinstatement of Glass-Steagall. That may require, as

this recent {People's Daily} article points out, in certain cases

that may mean that China will come in and build certain aspects.

They may be better suited to build high-speed rail systems, for

example. We've seen the problems [inaud; 22:09]. We've seen the

problems with [California Governor] Jerry Brown's program on the

West Coast with high-speed rail. Perhaps we should just set up a

Chinese initiative for doing this.

Our sovereignty today, ironically, does not mean

isolationism. I don't know that Donald Trump thinks that it does;

I don't think he does. But in many cases, what the New Paradigm

has meant is that certain countries have made breakthroughs in certain areas. Certainly we have in the United States. We should

look at {all} the potentials that exist for cooperation: the space program, medicine, certain aspects within the machine-tool

sector that we still have – in the same way that this was considered by Kennedy when he placed the science centers, the space program centers, in the more-backwards, southern part of the United States. Or when FDR placed the Oak Ridge facilities,

the "secret city" that developed the Manhattan Project outside of

Knoxville, Tennessee. Or like the Russians are doing, currently,

in their plans to have Rosatom invest in building a new science

city for the development of nuclear science, in one of the poorest cities in South America, La Paz, [Bolivia] which has basically been the center of a drug-production economy. These are

some of the things that we're going to continue to be filling out; but these are the issues behind the immediate necessity of

Glass-Steagall, that every American has to know the ABCs of.

MICHAEL STEGER: Yeah, that's great! There are just a couple of things I'd like to touch on. One is the Putin situation, because as Bill just indicated, the whole situation internationally seems to have been greatly shaped by Vladimir Putin. If anyone were to watch some of the news alerts, the {New

York Times} and the entire political establishment of the United

States was taken off guard, significantly. As Matt indicated, Obama had clearly expected his nemesis, Putin, to have the strong-man response. The {New York Times}, at 6:00 Eastern

Time,
sent out a message indicating they [the Russians] are going to go
for a "massive retaliation. Thirty-five people evicted." This
was
blasted out on the internet airwaves. Within just two hours,
the
{New York Times} had to report a "head-spinning turn of
events,"
in terms of the fact that not only did Putin not retaliate, as
Matt indicated, but I believe he invited all of the U.S.
diplomatic corps to the Kremlin to celebrate the New Year and
Christmas!
The way Putin has shaped this process – and we were
reflecting on this here this morning – that it was just a
little
over a year ago, the end of September 2015, that Russia
formally
entered into the Syrian conflict on the side of Assad against
the
terrorists. It was just November of last year, just a little
over
a year ago, when a Turkish fighter jet shot down a Russian
fighter jet. It was then last Christmas – in that entire
holiday
period – when we on the verge of what could have been a
break-out of nuclear war. The tensions were incredibly high.
The
rhetoric was incredibly high. And what we had in the White
House,
Obama, is now on full display in its psychotic kind of
pettiness.
So the way that Putin has shaped this process – and it's
worth situating the recent events – that not only did we have
this display of psychosis by Obama. There was also the
assassination of Russia's Ambassador to Turkey, Andrei Karlov.
This came just a few days after Obama had made an illicit

threat

against Russia, which Mr. LaRouche had captured very specifically. This meant that Obama was looking to kill, and kill

people of significance. And then you had the assassination of Ambassador Karlov by someone tied to what looks to be some kind

of Western intelligence-coordinated network. And then, it's not

yet clear what happened, there's much speculation, but regardless, there's the unfortunate loss of the Alexandrov Ensemble (the Red Army Chorus).

As we speak, we're in Manhattan at the Russian Consulate, singing Russian patriotic songs, as well as American songs. I'd

like to read a section of a leaflet that Helga Zepp LaRouche wrote on this occasion for our chorus outside the Russian Consulate. This is just a small taste of it, which will be released in its entirety today, following that event. She says:

"Let me therefore share with you the idea that in addition to rebuilding the Alexandrov Ensemble, which they intend to do,

thousands of Alexandrov choruses be established, in schools all

over Russia, to honor the heroic contribution of Russia in the liberation of Syria, and at the same time, broaden the uplifting

effect of choral singing to the young generation."

I think that proposal stands out as the quality of idea and initiatives that can now be taken; that there is unfolding a new

paradigm. There's a paradigm of win-win, or almost as Putin displayed today, of turn the other cheek. We're not going to go

tit-for-tat. We're not going to descend into kitchen-level politics. We're going to rise to a higher level, of a

discussion
of mankind and the collaboration towards world peace and
global
development. Nothing better expresses that than what's
developed
in Syria, and the collaboration of Russia, Turkey, and Iran to
consolidate that. This really has been the work of Putin, and
this last year has really been shaped by Vladimir Putin more
so
than anyone else.

Now, the question is: how do we respond to this in the
United States? That's the onus upon us today. As Matt
indicated,
the financial crisis around Monte dei Paschi and the other
major
trans-Atlantic banks, are clearly at a point of breakdown. I
would ask people just to reflect upon, look at the electoral
maps. Some of this has been done by various studies after the
election, where they saw the kind of vote turnout for Trump
happened the greatest in areas that had been hit the hardest
by
the drug epidemic, the suicides, the unemployment levels.
If you look at the demographic condition of the country
today, it is defined by the insanity of our financial and
economic system. The financial bubble that has been run,
perpetually, really going back even since the early '90s, and
we
saw it then regained after the dot.com blow-out with the
housing
bubble. Then the blow-out of the housing bubble only
accelerated
even further towards what is an entirely just fictitious
financial derivative scheme, with almost {no} benefits, even
monetarily or financially, to the population of the United
States.

What you see is limited pockets, small specific areas. The
New York City area; the Washington, DC area, major Dulles

airport

area; San Francisco and the Bay area; certain key pockets where

the financial bubble that Obama has pumped up and has called his

"Obama recovery". This was the dominant area where you saw the

votes come in against Trump and for this Obama program. But more

importantly, you saw the reaction, the rebellion against Obama and this Bush-Obama legacy, came from a majority – 80% to 90% of

the land area of the country, and a good majority of the population; whether they voted for Bernie Sanders or they voted

for Donald Trump, they voted against this Obama-Bush tyranny.

A majority of the American people have been left out and forgotten;

they have become the forgotten men and women of the country, as

Franklin Roosevelt characterized them in the Great Depression.

It is the question of, how do you bring together the entire country? Because we're looking for an economic development that

is based on physical reality, not on some fictitious financial numbers; you can't forecast an economy based on the financial numbers that are presented today – they're all lies. Let alone

Obama's recovery, but even notions of financial success; it's all

lies. The physical reality is, the United States is crumbling;

it's in horrible disrepair. It's not just our infrastructure, or

our manufacturing capabilities; it's our cultural level of our society, it's the educational orientation. It's the sense of

optimism; it's the productive skill set and sense of integrity and confidence in the ability to produce something of significance that has been crushed and taken away from our population.

So, Mr. LaRouche – as Jason indicated – presented Four Laws; and those four laws really start with the fourth law, which

is an immediate commitment towards the restoration of a space program which has been laid out in detail by Kesha Rogers, and the fusion program. The initial first step on these four laws to

initiate this kind of science-driver program is Glass-Steagall;

because Glass-Steagall ends this financial cult, this financial

bubble. And it integrates that part of the country which has been forgotten into the conception of our economy and of our society. And we're going to take the entire nation and take it

upwards. There's no longer going to be fly-over areas of the country; there's no longer going to be these provinces on the outskirts of our economy. We're going to look at the entire productivity of our nation; and most importantly, the productivity of our people. The greatest sham of Obama's recovery is the fact that you have 100 million people not in the

workforce; not involved or engaged in any kind of economic activity. Many of them are on painkillers, and out of work or on

disabled lists. We've got to bring this entire part of the country into the economy immediately; in the areas which increase

the productivity per capita of the nation as a whole.

So, we've got to move on Glass-Steagall. As Matt said, it should be on Trump's desk the day he comes into office on January

20th. Congress comes back into session next Tuesday; they're

sworn in. That's mostly a reception day. There will be some activities Wednesday and Thursday, and then they'll be in session

again the following week. We have reports from this morning that

Obama has the gall to go to Capitol Hill next Wednesday to meet

with Senate and House Democrats. This, of course, is the party

he's crushed and destroyed. I'm sure he will browbeat or worse,

the Democratic members of Congress. So, we will definitely have

a presence in Washington, DC; we will have {Hamiltonian} issues

distributed throughout New York City and throughout Washington.

We are definitely asking people to participate in a full-scale mobilization. That doesn't mean just Congress; Congress will be

available for meetings not this coming week, but likely the next

week. The bigger question is to get to Democratic clubs, state

legislators, union leaders, other activists, other writers, other

people who have advocated and promoted Glass-Steagall. We should

set the country on fire around this notion that Glass-Steagall is

not something to support; it's not something showing that you are

on the right side of things. Glass-Steagall must be passed; it

must be passed quickly, because we have a lot more work to do in

2017 than to simply deal with the insanity of this financial

crisis.

We're asking people to mobilize as much as possible; and have in mind how much work we have to do to rebuild the country's infrastructure, its manufacturing, and most importantly, rebuild the minds of the coming generations – which is really the most important work any of us can participate in doing. So, that's the mobilization LaRouche PAC has set forth. The email went out today, and we're asking everyone to participate.

OGDEN: Well Michael, what you're describing is the kind of policy revolution that Franklin Roosevelt ushered in, in his first few days as President in 1933. Of course, he was inaugurated in March; the inaugurations back then used to happen in March, not January. But it's that first 100 days, as we've said, that remains the kind of model; and unfortunately, there are very few people in the United States for whom that historical accomplishment of Franklin Roosevelt remains something from their living memory. It's our job to educate and remind people of what Franklin Roosevelt was able to accomplish. Now, I don't think any of us are assuming that this is something that's going to happen by itself; this is why we are mobilizing. This is why we are saying, in the countdown to this inauguration, it's our job to set the agenda. And at the same time that we're doing that domestically, you really do have the winds of history are blowing in from around the world. There's a shifting global dynamic which is forcing a change in the United States, as Jason referenced with that article in {People's Daily}; the role

that

China can play with the One Belt, One Road policy in transforming

the economic potential of the entire planet and the strategic changes that are coming out of Russia. But with that said, it is

always very useful to go back and review what Franklin Roosevelt

did in his entire administration; it's almost something you could

not discuss in abbreviated form – from the beginning of his first term into his fourth term, with the victory in World War II. But if you just take those first 100 days and quickly review

what he was able to accomplish, that's the kind of urgent revolution in policy that is needed right now in the United States around these four LaRouche economic laws.

So, let me just very quickly list what Roosevelt was able to accomplish. Of course, this was not unilateral actions from the

White House by any means. This was done by a willing and cooperative Congress, who recognized the urgency and the emergency of reversing the economic despair and disintegration that the entire nation was experiencing. But, as I said, from the very first day of his administration, he passed the Emergency

Banking Act; which reorganized all of the banks across the entire

country, declared a banking holiday, audited these banks, and allowed them to open under completely new standards. He passed

the Government Economy Act – slightly less important – but it eliminated certain waste that was in government; he also passed

the Volstead Act, which temporarily suspended the rules of Prohibition – that was popular. He passed the Farm Credit Act,

which was very important; this refinanced farm mortgages across the country. Farmers who were unable to keep their farms open because they couldn't pay their mortgages and their farms were being foreclosed; this was a very big story in Iowa and the heartland states. In fact, there were vigilantes who were standing up to sheriffs, saying "We will not let you foreclose on our farms." This resolved that situation, and also provided operating funds for farms across the country at very low interest rates; to keep the food on the plates of the American people. He established the Homeowners' Loan Corporation; this provided relief for struggling homeowners across the country, and in fact, actually directly assumed one-sixth of all the mortgages in the country from homeowners who were struggling to pay their mortgages. He provided within the first 100 days a half-billion dollars in 1933 dollars in unemployment relief; which was administered by Harry Hopkins. That was greatly expanded in the following months after the first 100 days. Here's a very important one which we've been discussing a lot lately: He established the CCC, the Civilian Conservation Corps, which provided training and employment for unskilled youth from across the entire country to build public works projects and conservation projects. Over six years, this ultimately employed {3 million} young people in the United States. As Jason mentioned earlier, within the first 100

days, he established the Tennessee Valley Authority – the TVA; this was passed through law and shovels were hitting the dirt within five weeks. This transformed one of the most backward parts of the entire United States in Tennessee and Kentucky and the neighboring states.

To address what had caused the Great Depression in the first place, FDR passed the Truth in Securities Act – an important element; and then, of course, as we've been discussing, passed the Glass-Steagall Act. This required banks to immediately divest within a certain amount of time, all of their securities

operations; and established the FDIC, which created the Federal

Deposit Insurance Corporation protections for the average American depositing their savings in commercial banks. Then he

created the National Industrial Recovery Act, which – among many

other things – guaranteed collective bargaining for unions, greatly increased the union membership across the United States,

and made available \$3.3 billion in 1933 dollars; that's \$50 billion dollars in today's dollars in public works financing.

That's the first 100 days; and Congress did not leave session. Congress did not go home from the day that Franklin Roosevelt was inaugurated until the day they left, exactly 100 days later. That's the kind of policy revolution that has to happen in the United States; and it will only function if it's carried out according to the principles underlying LaRouche's Four Economic Laws.

STEGER: That's great, Matt. I think it's important to indicate and let people know that LaRouche PAC also has two other

initiatives. One is a new pamphlet coming out, which will highlight this kind of economic program based on Lyn's Four

Laws.

It looks at how is it possible in the most effective way to increase the productivity of the American people and that we as a

nation build our own recovery. We build ourselves out of this economic rot that we have been plunged into.

The other initiative, which maybe Jason can say more on, is going to be an educational initiative to the American people a sense – especially members within the Trump administration – of

how real economics is. Because Lyndon LaRouche has been the leading economic thinker for the last 50 years on the planet, let

alone the United States. He has forecast some of the most significant events in the course of that 50 years; and he is the

leading figure from the standpoint of real physical economics and

scientific advancement. I know Jason is part of that, so maybe

he can say more on that as well.

ROSS: Sure. Economics is a pretty funny subject because it's one that so many people get so wrong. One that specifically

so many experts get so wrong. If you look at the Society of Professional Economic Forecasters and you look at how good their

forecasts have been over the last 50 years, they're not getting

any better. You'd say that's a science that really isn't improving, is it – economic forecasting. It's because it's not

treated as a science. There is so much ideology and there's so

much just plain old stupidity about looking at measures that are

based on money, rather than a physical understanding of what makes economy possible. So, we're going to be preparing and presenting a series, a number of pedagogical discussions; some tools to help think about how an economy really functions, drawing on Lyndon LaRouche's decades of experience as an economic writer and forecaster – as a remarkably accurate one. We will have these things available, like some of the concepts that he brings up frequently; like what is energy flux density in an economy. I know that I made a video on that recently, and there's much more to say than could fit in a short summary video that touched on it only briefly. Or, other concepts, like capital intensity, and the concept of an economic platform, which is not something to get into detail right now on. But a reconceptualization of what many people think of as just infrastructure and public works, and how to think about that as a mediating a relationship of a society and the physical world around them and within that society itself; in the way that Vladimir Vernadsky, for example, looks at the human species in terms of what is the power of cognition? How does that transform the relationship of the human species to the planet and to the biosphere in a way that is unlike any purely biological species? What is the physical power of cognition? How can we measure that as geologists, as biologists, as economists? So, definitely more coming on that.

OGDEN: The central theme in Mr. LaRouche's Four Economic Laws document is the necessity to increase productivity – per capita and in terms of the productivity of the labor force. As

we've discussed, going back to Alexander Hamilton, this is really the root of economic science. In the "Report on Manufactures", Hamilton's theme is how do manufactures and technology and industry increase what would otherwise just be the raw labor force of the population. It has a multiplier effect. One thing going back to Mr. LaRouche's Four New Economic Laws document, one point that he makes is that this is not just an option – as we've said before; but this is an absolute necessity. Not just because of the urgency of the collapse, but also because of the nature of our nation. Alexander Hamilton was the founding economic genius of the country, founding father of our system of economics; but he was also one of the central authors of the United States Constitution. He made a very explicit point of putting the clause in there which is the General Welfare Clause; which not only gives permission to the United States Federal Government to act in the general welfare of the United States – this was used as the reason behind the constitutionality of the National Bank – but it also mandates that this is part of the responsibility of the Federal government. This is what gives it legitimacy; that it {must} act in the interest of the general welfare of the American people. And {all} of the American people, not just sections; not just the coasts or the big cities, but all of the American people. This is a point that Mr. LaRouche makes in one very short sentence in that Four Economic Laws. He says: "The ceaseless increase of the

physical productivity of employment, accompanied by its benefits

for the General Welfare, are a principle of Federal law which must be a paramount standard of achievement of the nation and of

the individual." So, the word "law" is in the title of this document; and Mr. LaRouche is asserting that this increase in productivity is included under the idea of the General Welfare,

and is a central principle of what we should understand as Federal law under our Constitutional republic.

It was recently stated in a similar way in the white paper that was put out by the Chinese government; where they declared

that development is an inalienable human right. The same way that we talk about life, liberty, and the pursuit of happiness as

being inalienable rights, the Chinese, who have lifted 750 million people out of poverty in their country, were declaring that development itself is an inalienable human right. I think

this is an important understanding of what the responsibility of

government itself needs to be; and this central principle of economic science – understanding what it means to, and how one proceeds to increase the physical productivity of one's labor force for the benefit of the General Welfare as a whole.

STEGER: I think that captures the New Paradigm.

OGDEN: OK, wonderful. I do want to say that I really appreciate Bill being on, and I think increasingly we need to return to some of the questions that Mr. LaRouche was directly involved in, in Detroit and Michigan and Ohio and some of these

Midwest areas. What you brought up, Michael, about there are no

fly-over states; we should no longer have the word "Rust Belt" in our vocabulary. The question is, how are we going to take the skills that are inherent in these machinists and former machinists and skilled workers in that region – who are now in a state of real despair and increasing mortality – and put them to work again for the development of the country. So, you can say something about that now, but Bill, I think we should also revisit that maybe in some of our future shows; and have that be part of our countdown to the new Presidency.

ROBERTS: Yeah, sure. It's a real challenge. This is the subject of what Marcy Kaptur took up in a recent op-ed, when she said the Democratic Party has to do some "soul-searching" is the way that she put it. But really, it's not soul-searching; we've got to define what the commitment is going to be to the American population and all of the American population. It's a real challenge; I think much more so than what Franklin Roosevelt had to face. Part of it is what we didn't get into so much today – the deep cultural degeneration process that has left young people without very much of a sense of character or identity. You mentioned the CCC program of the past; [that] had to be tailored to address – and Franklin Roosevelt himself was very personally involved in crafting that program, which he saw as being

absolutely critical if the nation was going to have a future. So, I agree; this is going to have to be something we put a lot of thought and effort into how to make that shift upward in productivity that is so required today immediately, but also for the future, for the long-term.

OGDEN: Great. Well, thank you very much. Thanks, Bill; thank you, Michael; thank you, Jason. I would recommend reading the op-ed that Jason referenced at the beginning of the program; this was in {People's Daily}. I know when we spoke with Lyndon and Helga LaRouche earlier today, Helga put a major premium on that op-ed. We, of course, encourage you to participate as fully as you can in this mobilization to immediately not build support for Glass-Steagall, but immediately make Glass-Steagall law. So, as Michael said, the marching orders are available; we sent out an email to the entire LaRouche PAC email list today. If you're not yet a subscriber to that email list, you need to sign up immediately. We're going to have marching orders such as that as we count down the next 21 days, the three weeks until the new administration; and we're not going to stop there. So, please subscribe to the email list and please subscribe to our YouTube channel as well.

Thank you all for watching today, and Happy New Year to you! I think we all can look forward to a 2017 full of a lot of potential; and it's our job to realize that potential. Thank

you
and good night.

Putin har transformeret både Sydvestasien og Østasien hen imod udvikling; Vil Amerika følge trop?

28. december, 2016 – Mens Obama fortsat demonstrerer, at han er »politisk afdød«, som Lyndon LaRouche udtrykker det, og kaster tordenkiler fra sin politiske kiste, som om han stadig var »dræberkongen« fra før, udstedte nyvalgte Trump i dag et tweet, hvor han fordømte de »mange inflammatoriske udtalelser og vejspærringer«, som kommer fra Obama. Obama har meddelt, at han snart vil annoncere »forholdsregler til gengældelse« imod Rusland for fantasifostret med Putins angivelige tyveri af valget, i håb om, at han kan underminere Trump-teamets plan om at gøre en ende på galskaben.

Men, Putin har ikke spildt tiden med at fumle rundt med det amerikanske valg. Hele Mellempøsten er blevet transformeret af hans succesfulde intervention i Syrien, der har vendt stormløbet fra de saudisk-britisk sponsorerede terroristnetværk. Ødelæggelsesprocessen imod Irak, Libyen og Syrien – de tre stærkeste, sekulære, antiterrorist-nationer i området, er nu slut. Undervejs er der dukket beviser op allevegne for, at Obama har bevæbnet terroristerne – russiske sapperer, der rydder miner fra det befriede Aleppo,

annoncerede i dag fundet af et terrorist-våbenlager, proppet med amerikanske, tyske og bulgarske våben, mens den tyrkiske præsident Erdogan annoncerede, at han havde sikre beviser for USA's bevæbning af selve ISIS.

Men, hvad der er vigtigere, så har kombinationen af den russiske rolle i Syrien og Putins nylige besøg i Japan transformeret begge områder og forenet dem bag kendsgerningen om et nyt paradigme, baseret på udvikling. Den østrigske mellemsteksperter Karin Kneissl kom i dag med den indsigtfulde pointe, at Ruslands evne til at hjælpe den syriske regering med at knuse terroristtruslen på dramatisk vis blev fremhjulpet af Kinas »den bløde magts strategi« og bringer den Nye Silkevej ind i regionen og således skaber jobs for de millioner af unge mennesker, hvis fremtid var blevet tyvstjålet af Bush' og Obamas krige, og som skaber potentialet for, at de millioner af flygtninge kan vende tilbage til produktive beskæftigelser i deres hjemlande.

I dag pegede Lyndon LaRouche på Putins højst succesrige besøg til den japanske premierminister Shinzo Abe i denne måned, hvor han igangsatte enorme, fælles udviklingsprojekter i det russiske Fjernøsten, og endda på de omstridte Kurilliske Øer, og som således forbereder vejen for en fredstraktat mellem Rusland og Japan.

»Dette er ikke blot en lokal aftale«, sagde LaRouche. »Det vil stimulere væksten ikke alene i hele Asien, men det vil stimulere hele verden.« Abe besøgte Pearl Harbor tirsdag sammen med præsident Obama, hvor førstnævntes udtalelser kun kunne forstås som en advarsel til USA om ikke at følge Obamas vanvittige konfrontation med Rusland, men derimod gå sammen med Japan og med Kinas Nye Silkevejsproces for at skabe et nyt paradigme for fredelig udvikling for menneskeheden.

LaRouche Political Action Committee (LPAC) er i færd med at forberede en opdateret rapport om »USA tilslutter sig Den Nye Silkevej – en Hamilton-vision for en økonomisk renæssance«.

Rapporten vil gennemgå det utrolige tempo, i hvilket udviklingsprojekter er blevet igangsat i hele verden i 2016, under Kinas Bælt-og-Vej-initiativ og dermed relaterede bestræbelser fra Ruslands og Indiens side, og fremlægge for det amerikanske folk, og Trump-teamet, at USA kan og må deltage i denne revolutionære proces. Ikke alene kan en genoplivet amerikansk industri i stor stil bidrage til disse globale projekter, men den smuldrende, amerikanske infrastruktur kan også selv blive genopbygget, med nye, storstilede projekter inden for vand, transport, et genoplivet rumprogram og videnskabelig udforskning på den menneskelige videns fremskudte grænser.

Magten hos det finansielle oligarki, der har påtvunget verden sin vilje, har nu mistet kontrollen over det meste af verden uden for de transatlantiske nationer, og dets magt dér står nu på højkant. Deres finansielle kartellers bankerot kan ikke længere udskydes, og deres befolkninger er i en tilstand af oprør, som de miskrediterede oligarker afviser som »populisme«. Raseriet imod deres onde nedskæringspolitikker, og imod deres fremstød for krig imod Rusland og Kina, er åbenbart overalt i Vesten. Dette raseri må finde sit fokus i positiv hævde af sund fornuft, baseret på fremgangsmåden med LaRouches Fire Love: underkast kartellerne konkursbehandling iflg. Glass-Steagall; skab nye kreditinstitutioner efter Hamiltons model; målret kreditudstedelse til genopbygning af industri, landbrug og infrastruktur; og stimuler vore borgeres kreative evner, for at virkeliggøre fusionskraft og rumforskning, og for skabelse af en fremtid i overensstemmelse med menneskeværdet.

Foto: Keshia Rogers fra LaRouche Komite for Politisk Strategi (LPAC) ved NASA's Johnson Space Center, (Houston), i januar 2016. Se hendes artikel: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=11543>

Afrika har presserende behov for, at Amerika atter bliver stort

Et nytårsbudskab til nyvalgte præsident Trump og det amerikanske folk.

Af R.P. Tsokolibane, LaRouche-bevægelsen, Sydafrika.

23. dec., 2016 – Mit navn er Phillip Tsokolibane, talsmand for LaRouche-bevægelsen her i Sydafrika. Med min hilsen til Dem, nyvalgte præsident Donald J. Trump, og til det amerikanske folk, mener jeg at give udtryk for mine sydafrikanske medborgeres, og alle afrikaneres, håb for Deres succes.

Hr. Trump: De indtager embedet på en international bølge af folkelig modstand mod, og afvisning af, den magtfulde elite, der har kontrolleret det kollapsende, transatlantiske finansimperium og dets mislykkede politik, som har efterladt det meste af verden, inklusive store dele af Deres egen nation, i økonomisk ruin. Præsident Barack Obamas to embedsperioders vildledelse har bragt Amerika ud på randen af militær konfrontation og mulig atomkrig med Rusland og Kina, hvilket ingen mentalt rask person ønsker. Obama har lanceret krige for regimeskift og støttet og bevæbnet terrorister og således myrdet befolkninger i en grad, der svarer til folkemord, over hele planeten. Jeg kan fortælle Dem ligeud, at USA under Barack Obama, hans klon (og Deres besejrede modstander) Hillary Clinton, samt Bush-klanen, hvis politik Obama kopierer, spottes i hele verden og her i Afrika for denne politik, og han støttes kun af det døende, angloamerikanske imperiums lakajer.

Men, med udgangspunkt i Øst, og under direktion af præsidenterne Putin i Rusland og Xi i Kina, kommer der betydningsfulde initiativer, der, hvis de bliver forstået korrekt, og De selv og det amerikanske folk tilslutter sig dem, kan omstøde forbandelsen med en Obama, som i realiteten ikke er andet end en marionet for det onde britiske monarki og dets oligarkiske følge. Vi har nu, i bogstavelig forstand, mulighed for at opbygge en ny fremtid for menneskeheden – en fremtid, der hurtigt kan føre til en ny æra med samarbejde mellem nationer – og som således gør en ende på geopolitik og en konkurrence, der sætter folk og nationer op imod hinanden, til fordel for de degenererede monetarister og deres pengeimperium. Vi må gøre hele menneskeheden rig i en fremtid med kreative opdagelser, med gennembrud inden for videnskab, der vil være drivkraft for civilisationen som helhed hen imod kæmpe spring for fremskridt.

En sådan verden kunne indtil for nylig kun store mænd drømme om, såsom jeres egen Martin Luther King, Jr., og vores fader, Nelson Mandela, men som Wall Street og City of London konspirerede om at knuse.

Skabelsen af BRIKS-alliancen, af hvilken mit land er det stolte medlem, med dets forpligtende engagement til at udstede massive mængder kredit til det, der kaldes storstilet 'infrastruktur-udvikling', som i Kinas 'Bæltet-og-Vejen', er podedkrytallen til et nyt, globalt system, et system, der gør en ende på den påtvungne underudvikling i Afrika og andetsteds. Denne politik er helt igennem amerikansk i sin oprindelse og er baseret på Det Amerikanske System for Fysisk Økonomi, som blev udarbejdet af jeres første finansminister, den store Alexander Hamilton (se hans Fire Rapporter til Kongressen)[1]; han forstod, at al værdi skabes gennem den uophørlige forbedring af den produktive, menneskelige arbejdskraft. Det er den førende, moderne fortæller for Hamiltons system, verdens førende fortæller for fysisk økonomi, statsmanden Lyndon LaRouches udtrykkelige politik.

Lyndon LaRouches moderne 'opdatering' af Hamilton, som fremlægges i hans 'Fire Love', afviser det monetaristiske systems behandling af mennesker som dyr, som en hjord, der skal udtyndes af en selvudnævnt elite, og gør i stedet den uophørlige realisering af menneskets skabende potentiale til universets fremmeste kraft for forandring til det gode. Regering – alle regeringer – må handle ud fra det princip, som er omdrejningspunktet i jeres egen Forfatning: at al politik må tjene det almene vel, nu, ved at handle nu for at forbedre de fremtidige vilkår for alle mennesker, og ikke blot for en dekadent, oligarkisk elite.

Det, som kineserne og russerne i realiteten foreslår, er en politik for gensidig fordel og forbedring, der tjener princippet om det almene vel, hvis moderne forsvar kan spores direkte til det arbejde, som hr. LaRouche og hans hustru, 'Silkevejsladyen', Helga Zepp-LaRouche, har udrettet i løbet af de sidste 50 år. Som jeg sagde, så er dette i realiteten en 'amerikansk' politik i traditionen efter Hamilton, Henry Carey, Abraham Lincoln og, i sidste århundrede, Franklin Roosevelt og John Kennedy.

Det er i sandhed ikke blot i Amerikas virkelige interesse, men også dets historiske mission, som er testamenteret os af Hamilton og jeres grundlæggende fædre, for at lede den globale revolution imod britisk monetarisme og dets kvægrøgterpolitik, hvilken sidstnævnte politik uvægerligt fører til befolkningsmæssig kollaps, fordi en sådan anti-human økonomi aldrig vil kunne støtte og opretholde selv det nuværende befolkningsniveau, især under et finanskrækkelsens betingelser. I dag konfronteres Afrika, med mindre en sådan politik omstødes, med et overlagt og forudsigeligt folkemord på en skala, der ville gøre den britisk-skabte, unaturlige skabning, Adolf Hitler, grøn af misundelse. Vi i Afrika anser de nye initiativer, der kommer fra BRIKS-medlemmerne Rusland og Afrika, for anvendelse af kernekraft og anden infrastruktur, som værende ikke blot ønskværdige, men afgørende for vores

overlevelse.

Men hvis vi skal finde vej til en fremtid med fred og fremgang, må vi henvende os til Dem, hr. Trump, og til Deres store, amerikanske republik, og kræve, at I også er med til at løfte os bort fra afgrunden, der vinker forude. Vi afrikanere trygler ikke. Vi beder ganske enkelt om, at I atter påtager jer den storhedens kappe, som jeres nation skabtes til at bære, i en revolution mod trældom for britisk imperialisme. Lad Amerika, sammen med verdens andre store, kontinentale magter, Rusland og Kina, slutte sig til at sætte menneskets kreative udvikling i centrum for en ny æra med fred og udvikling, og vi vil få begge dele.

I 1980'erne, da Lyndon LaRouche stillede op til præsident for jeres nation, fremlagde han et budskab over tv, der beskrev en fremtidig koloni for jordboere på Mars, anført af en kvindelig, amerikansk forsker. Dette udtryk for en mission for menneskeheden blev knust af de successive Bush-regeringer og deres klon, Obama-regeringen, som har ødelagt jeres bemandede rumprogram. Men tiden er inde til atter at drømme store drømme og til at anbringe mennesket uden for og væk fra denne lille planet og ind i universet, i søgen efter nye opdagelser og ny viden. Det er mit håb, at, med hjælp fra det amerikanske folk, kan denne 'kvinde på Mars' blive afrikaner!

Idet vi rækker hånden frem til venskab, forstår vi afrikanere – især på denne tid af året, hvor vi reflekterer over vores menneskelighed og menneskets grundlæggende godhed – at jeres hjælp til os, og til andre i verden, der har hjælp behov, også vil hjælpe jeres egen nation, ikke alene i et partnerskab for økonomisk udvikling, men på et spirituelt plan, idet vi alle bliver bedre mennesker. Det er således i ånden af denne universelle tid, at vi søger 'fred på Jord, og i menneskene velbehag', i hele verden.

Jeg sender således mine hilsner til det amerikanske folk og minder dem om, at verden har brug for, at I bliver det store

folk, som Hamilton, Lincoln, Franklin Roosevelt og Kennedy opfordrede jer til at være. Og jeg rækker hånden frem til Dem, nyvalgte præsident Trump, i venskab fra Afrika, og ønsker Dem succes med deres ofte erklærede mål, atter at gøre Amerika til den store nation, som var meningen med den, og som den må blive igen.

Ramasimong Phillip Tsokolibane, 23. december, 2016.

Foto: Fra BRIKS-topmødet i Brasilien, 2014: Statslederne Vladimir Putin, Rusland; Narendra Modi, Indien; Dilma Rousseff, Brasilien; Xi Jinping, Kina; Jacob Zuma, Sydafrika. Dilma Rousseff blev afsat ved et politisk kup i 2016; alle de øvrige er fortsat deres nationers ledere.

[1] Se hovedartiklen: 'Nyt kreditsystem', <http://schillerinstitut.dk/si/?p=15409>

Styrken til at skabe en kulturel renæssance. □

Af Helga Zepp-LaRouche

Hvordan får vi folk ud af det her? Hvordan får vi folk til at være deres ædlere selv? Hvordan får man folk til at være mere ophøjede end blot at sige, »Lad os håbe, at Trump konfronterer dem«? For, dette er stadig væk en følelse af vrede, frustration og så videre. Problemet er, som vi så ofte har diskuteret, at oligarkiet regerer over samfundet ved at reducere folk til at være væsener, der kun beherskes af følelser, emotioner; og de er meget dygtige til at manipulere

disse følelser. At folk er vrede; at folk er deprimerede; at folk føler raseri; at folk føler glæde ved dekadente nydelser. Alt dette er oligarkiets redskaber. Når mennesket befinder sig på et sådant niveau, er det ikke virkeligt menneskeligt. Den første, der virkelig beskrev dette, var Platon i sit berømte eksempel med grotten. Han sagde, at folk, der kun tror på deres følelser, er ligesom de mennesker, der sidder i en grotte, hvor de kun ser svagt oplyste skygger af begivenheder, der finder sted uden for grotten; og de antager disse skygger for at være den ægte ting. Folk, der kun tror på sanselighed; disse kan antage forskellige former. For eksempel er monetarisme en sådan form; en tro på de (fysiske) sanser. Eller utilitarisme – nyttefilosofi, at kun det, der er nyttigt, har værdi. Eller nominalisme; positivisme. Der er alle disse variationer af 'ismer', men de betyder grundlæggende set, at folk ikke tænker.

Det følgende er et uddrag af et møde på Manhattan, med Helga Zepp-LaRouche, lørdag, den 17. dec., 2016. Webcastet med mødet, inkl. den efterfølgende diskussion, kan ses her: <https://larouchepac.com/20161218/manhattan-town-hall-event-helga-zepp-larouche-and-megan-beets>

Jeg mener, at alle befinder sig i en tilstand med store spændinger, for verden er endnu ikke et trygt sted. I går så jeg præsident Obamas angiveligt sidste pressekonference, live, og det, han sagde, var virkelig utroligt ondt. For han siger, at de har beviser; – nej, det påstod han ikke engang; de sagde, at Rusland havde hacket den Demokratiske Nationalkomite og andre computere og havde grebet ind i valgprocessen i USA. Der er hidtil ikke fremlagt nogen beviser. Dernæst truede han med gengældelseshandlinger imod Rusland; både åbenlyst, men også skjult, men at Rusland ville finde ud af, hvad budskabet var. Det er en temmelig utilsløret trussel; og de mennesker, der tabte valget, er virkelig hysteriske. I dag udtalte Hillary Clinton offentligt, grundlæggende set, at dette var Putins personlige hævn, fordi han ikke kunne lide det, hun

gjorde som udenrigsminister. Det skal understreges, at en meget respekteret gruppe, Efterretningsveteraner for Fornuft (VIPS), med personer som senator Mike Gravel og Ray McGovern, og andre, offentliggjorde en erklæring om, at deres mangeårige erfaring som eksperter inden for cybersecurity havde fået dem til at se på disse e-mails; og de var ikke i tvivl om, at dette ikke var hackerangreb, men derimod lækager, som den form for 'leaks', som Edward Snowden og Chelsea Manning havde foretaget indefra. Hvorom alting er, så er der en stor hype, og vi bør være opmærksomme på, at dette er meget farligt.

Det andet, der kunne ske fra nu og frem til nyvalgte præsident Trumps faktiske indsættelse i embedet, er, at der stadig kan komme en konfrontation med Rusland og med Kina. De nylige udviklinger i det Sydkinesiske Hav er bevis på det. Verden er på ingen måde i sikker havn endnu. Hysteriet omkring Aleppos såkaldte »fald«, som medierne karakteriserer det, er ikke mindre. Her har vi en militær løsning på et problem, der tydeligvis ikke kunne løses politisk; bl.a. pga. USA's sabotage af forhandlingerne i Genève. Så den militære mulighed var den eneste tilbageværende; og nu er folk befriet. Folk burde være lykkelige over, at ISIS har lidt et forfærdeligt nederlag. Jeg vil bare sige, at disse utrolige spin om begivenhederne virkelig viser, at vi absolut ikke befinder os i en sikker situation. I USA, men også i Europa, har man praktisk talt den situation, at folk kan opdeles i to grupper: dem, der endnu ikke er kommet sig over det såkaldte »chok« over Trumps valgsejr. Dette er de mennesker, der er tilhængere af geopolitik, af globalisering; som er tilhængere af det nuværende system, der har bragt verden til det punkt, hvor vi nu er. Og så har man de mennesker, der er lykkelige over, at Trump vandt; de håber på, at han vil konfrontere Wall Street, hvilket vi vil få at se, om han gør, i betragtning af den klasse, han tilhører, og hans udnævnelser af folk fra Goldman Sachs. Eller, at han vil konfrontere etablisementet generelt.

Jeg refererer blot til disse omstændigheder ganske kort for at

påpege den situation, at jeg ikke mener, nogen af disse tankegange – hverken den første, med de mennesker, der er flippet ud over, at Hillary tabte; og heller de mennesker, der siger, at Trump vil konfrontere etablissementet – at ingen af disse to tankegange er fyldestgørende. Jeg mener, at vi må indføre en tankegang på et helt andet niveau, i den politiske proces: hvilket er grunden til, at opførelsen af *Messias* og en hel række af andre koncerter er så ekstremt vigtig. Vi har diskuteret dette mange gange, men lad mig gentage det. Hvorfor er klassisk kunst og klassisk musik i særdeleshed så absolut afgørende, hvis menneskeheden skal komme ud af denne krise? Problemet er – jeg tror, I vil være enige med mig – at i mange år, næsten i 50 år siden mordet og mørklægningen af mordet på John F. Kennedy, har paradigmet i den vestlige verden, og især i USA, virkelig ført til en utrolig forråelse af befolkningen. Mange mennesker er utilfredse med deres fremtidsudsigter; det faktum, at den forventede gennemsnitlige levealder i USA falder før første gang i lang tid, og der findes simpelt hen ingen anden indikator for levestandarden og en befolknings velbefindende, end netop den forventede levealder. Hvis den forventede levealder falder i en civiliseret nation, er det et sikkert bevis på, at nationen befinder sig i en total krise, og i et totalt forfald.

Hvordan får vi folk ud af det her? Hvordan får vi folk til at være deres ædlere selv? Hvordan får man folk til at være mere ophøjede end blot at sige, »Lad os håbe, at Trump konfronterer dem«? For, dette er stadig væk en følelse af vrede, frustration og så videre. Problemet er, som vi så ofte har diskuteret, at oligarkiet regerer over samfundet ved at reducere folk til at være væsener, der kun beherskes af følelser, emotioner; og de er meget dygtige til at manipulere disse følelser. At folk er vrede; at folk er deprimerede; at folk føler raseri; at folk føler glæde ved dekadente nydelser. Alt dette er oligarkiets redskaber. Når mennesket befinder sig på et sådant niveau, er det ikke virkeligt menneskeligt. Den første, der virkelig beskrev dette, var Platon i sit berømte

eksempel med grotten. Han sagde, at folk, der kun tror på deres følelser, er ligesom de mennesker, der sidder i en grotte, hvor de kun ser svagt oplyste skygger af begivenheder, der finder sted uden for grotten; og de antager disse skygger for at være den ægte ting. Folk, der kun tror på sanselighed; disse kan antage forskellige former. For eksempel er monetarisme en sådan form; en tro på de (fysiske) sanser. Eller utilitarisme – nyttefilosofi, at kun det, der er nyttigt, har værdi. Eller nominalisme; positivisme. Der er alle disse variationer af 'ismer', men de betyder grundlæggende set, at folk ikke tænker.

Klassisk kunst gør det, at den viser, hvordan mennesker først og fremmest lærer at forstå virkelige principper; de principper, der ligger bag den sanselige, den fysiske, fremtoning. Og de kan lære at blive virkeligt frie. Dette er den egenskab, der i høj grad har været en sjælden råvare i disse perioder. At mennesker har en indre frihed; at de har deres egen dømmekraft; at de udvikler deres indre stemme; at de lærer at lytte til deres indre stemme – man kunne også kalde det samvittighed. Det er generelt set stor kunst, der gør det muligt for folk at på en måde træne denne egenskab på en legende måde. For, når man ser på eller lytter til stor kunst, så er det ikke det alvorstunge i det virkelige liv; det er i denne forståelse ligesom det eksistentielle. Men man kan på en legende måde studere, hvad kreativitet er. Det er ekstremt vigtigt, at vi ikke glemmer, at, med mindre menneskeheden foretager springet til et helt nyt paradigme, hvor vi ikke blot tænker på én nation. Trump har lovet, at Amerika kommer først. Det er muligvis en god modgift mod det, der har fundet sted med denne hidtidige såkaldte globalisering; men det, der kræves, er en fuldstændig ny tankegang, hvilket er grunden til, at jeg er så glad for Friedrich Schiller; for hans ideer repræsenterer en sådan rigdom, som vi har brug for, for at komme til det nye paradigme.

Schiller sagde for eksempel, at det ikke er selvmodsige at være en patriot og samtidig en verdensborger; og jeg mener, at vi har nået en tilstand i menneskets historie, hvor vi må fastslå, at ingen nation kan give udtryk for en egeninteresse, hvis denne er i modstrid med målet for hele menneskeheden. Vi må derfor i denne debat introducere denne egenskab med at blive en verdensborger og samtidig elske sin nation. Kun da kan det amerikanske folk alliere sig med det nye paradigme med den Nye Silkevej og menneskehedens fælles mål, for et skæbnefællesskab for menneskehedens fremtid, som Xi Jinping kalder det.

Jeg mener, at Schiller også af en anden grund er meget vigtig; han var fuldstændig rystet over sammenbruddet af den Franske Revolution, der førte til det jakobinske rædselsherredømme og drab på folk i guillotinen. Som reaktion på alt dette skrev Schiller *De æstetiske breve*; heri sagde han, at den eneste måde, hvorpå man kunne skabe en forbedring i det politiske liv, var gennem en forædling af individet. Jeg ved godt, at dette ikke ligefrem er det, folk tænker om politik; de tænker ikke på – den eneste måde, hvorpå mennesket kan gøre fremskridt, er, at vi alle sammen, jer, mig, alle, bliver forædlede, eller bestræber sig på at blive det, i hele deres liv. Jeg mener, at den idé om menneskeheden, som Schiller udviklede, er ideen om den skønne sjæl; for jeg mener, at det er nøglen til en masse ting.

Schiller udviklede denne idé om den skønne sjæl, idet han sagde, at det er en person, for hvem frihed og nødvendighed, lidenskab og pligt, er forenet. Dette er en idé, man bør tænke over, for frihed og nødvendighed – hvad betyder det? Det betyder, at, uanset omstændighederne i ens liv, så gør man det, der er nødvendigt, ikke kun for sig selv og sin familie, men for menneskeheden som helhed – der kan have forskellige former og forskellige krav til forskellige tider. I øjeblikket betyder det at bringe USA ind i paradigmet sammen med resten af verden, og at overvinde denne forfærdelige fare for en

konfrontation med Rusland og Kina; som med sikkerhed ville betyde civilisationens udslettelse. Hvad betyder det, at finde sin frihed i det, der er nødvendigt? Jeg vil gerne have, I tænker over det, for det har de fleste mennesker ikke gjort; og det er nøglen til virkeligt at blive fri. Frihed betyder ikke fraværet af lænker og fraværet af begrænsninger. Det betyder, at man er en totalt selv-determinerende person, samtidig med, at man gør sin pligt med lidenskab. Man er ikke en kantianer, der siger, »Åh, jeg må gøre min pligt, og derfor er jeg virkelig sur; men jeg er en moralsk person, og derfor gør jeg, hvad jeg skal«. Man ser mange sådanne mennesker, men man må gøre det, der er nødvendigt, med glæde. Det kræver, at man opdrager sine følelser, så man altid, som Schiller siger, kan stole blindt på dem, fordi ens impulser aldrig vil diktere én andet, end hvad fornuften ville diktere.

Dette er en høj standard, men jeg mener absolut, det er muligt at opnå det. Klassisk kunst udgør det felt, i hvilket man kan øve sig i, hvad dette kræver. I et meget interessant skuespil, som Schiller skrev, og hvor han brugte et klassisk, græsk eksempel, nemlig *Bruden fra Messina*; og han skrev en indledning, hvori han diskuterer, hvilken funktion og magt, stor kunst har. Han siger, at, når folk lytter til et stort kunstværk – han talte i dette tilfælde om det græske kor; ikke et musisk kor, men koret i græske dramaer; og det sætter hos de mennesker, der oplever dette, en evne i dem fri; en evne, der gør mennesker virkeligt frie, en indre frihed. Denne frihed bliver tilbage, når forestillingen er slut.

Nogle af jer har allerede oplevet dette under festlighederne i anledning af 15-års dagen for 11. september (2001), med vore opførelser i fire katedraller i New York. Dette er selvfølgelig en meget dyrebar gave, som vi virkeligt må kæmpe for at gøre til den mere fremherskende kultur. Og jeg vil gerne give den nyvalgte præsident kredit for, at han vil gøre interessante ting; mindst halvdelen af det, han foreslår, vil blive til sandhed; nemlig at forny relationerne med Rusland og Kina og

sætte dem på et godt fundament; det ville være gigantisk. Men jeg har alvorlige tvivl om, at dette spørgsmål om klassisk uddannelse og den æstetiske forbedring af mennesket kan forventes at komme fra denne Trump-administration. Men det er et absolut nødvendigt krav, at Amerika atter bliver stort, hvilket han har lovet at gøre.

Jeg mener, at vi behøver en ånd af forædning, af det sublime; og dette niveau finder man ikke i nogen af udtalelserne. Jeg har i hvert fald ikke hørt noget, der ligner det. Men, man har hørt det fra folk som Benjamin Franklin, George Washington, Alexander Hamilton, John Quincy Adams og især Abraham Lincoln. Tænk på Gettysburg-talen og den skønne ånd, der udtrykkes i den; det er den tankegang – ikke i erklæringerne, men i ånden – i hvilken folk altid bør være, hvis de virkeligt er frie.

Så, i denne forstand, mener jeg, at vi har en enorm mulighed hen over denne juleperiode og ferieperioden, hvor folk altid har lidt tid til at læse, tænke og lytte til musik. Jeg vil opmuntre jer til ikke blot at gøre de ting, I plejer at gøre i denne tid, som at tage i indkøbscentret for at købe gaver til folk. Det er udmærket; men den virkelige mening med denne periode er, at man selv finder denne virkeligt højere identitet, som vi må mobilisere for at få verden til at blive et tryggere sted.

Det er, hvad jeg gerne ville sige, og det er mine bemærkninger til jer i dette øjeblik.[applaus]

Putin er nøglen i denne

krise, og Trump afviser anti-Putin hysteriet

Leder af LaRouchePAC, 23. december, 2016 – De neokonservative i USA, inklusive Obama og hans controllers, flipper ud over, at det lækede Trump-Pentagon overgangsmemo ikke opregner Rusland som den første, eksistentielle trussel mod USA, på trods af tågesnakken fra nogle af de højtplacerede inden for det amerikanske civile lederskab under Obama. »I årevis har topregeringsfolk i Forsvarsministeriet og efterretningssamfundet nævnt Rusland som den største trussel på grund af dets enorme atomarsenal, sofistikerede cyber-kapaciteter, sit nyligt moderniserede militær og beredvillighed til at udfordre USA og dets allierede i Mellemøsten, Østeuropa og andre områder«, lyder det samstemmende i *Foreign Policy Journal* i en artikel, udlagt den 20. dec. General Joseph Dunford, den nuværende amerikanske generalstabschef, har endda nævnt Rusland som den største trussel mod USA foran ISIS, Iran og Nordkorea!

Vi citerer Myra Ricardel, en af den nyvalgte præsident Donald Trumps overgangsfolk i Pentagon, i et memo, der siger, at Trumps prioriteringer inden for forsvaret er:

1. Udvikling af en strategi til at besejre ISIS;
2. Opbygning af et stærkt forsvar;
3. Udvikling af en omfattende cyber-strategi; og
4. Finde større effektivitet i Forsvarsministeriet.

Rusland nævnes ikke.

Realiteten er den, at alt, hvad Washingtons udenrigspolitiske etablissement og det amerikanske militær har gjort for en omdirigering imod Rusland, frygter dette etablissement kunne blive omstødt af en Trump-administration, der ønsker bedre

relationer med Moskva.

I dag påpegede Lyndon LaRouche, at nøglen til den aktuelle, strategiske og økonomiske krise ligger hos personen Putin. »Putin gjorde det rigtige«, sagde LaRouche. »Putin generelt, og hans team, gør det rigtige.« Alt imens han måske ikke forstår alting, »så er alt, hvad der er af betydning, noget, som Putin er sig bevidst – eller vil blive sig bevidst.«

Ved at udmanøvrere Obama i Syrien har Putin demonstreret, at terrorisme kan besejres ved at arbejde inden for international lov og med suveræne regeringer, og afsløre herved Obamas kriminelle alliance med de britisk og saudisk sponsorerede terrorister, med det formål at opnå sin kriminelle politik med »regimeskifte«.

LaRouche pegede også på mordet på den russiske ambassadør til Tyrkiet, Andrej Karlov, kort tid efter, at Obama havde truet Putin og Rusland med »gengældelse«, som en faktor, der bør efterforskes. »Jeg mener, at advarslen om det, vi så med mordet, der fandt sted, giver et fingerpeg om det, vi skal bekymre os om«, sagde LaRouche. »Spørgsmålet er ikke, hvad Putin foretager sig, men hvad han har til hensigt at foretage sig – ved at få et kompetent skøn over, hvad han vil gøre. Det er nøglen.«

Hver generation bør fokusere på en total revolution i den måde,

hvorpå menneskeheden fremstår som art.

LaRouchePAC Internationale Webcast, 23. december, 2016

Vi befinder os på tærsklen til jul; og vi mente, at det var meget vigtigt at få en diskussion i aftenens show, for vi har en ekstremt intens og vigtig politisk situation i øjeblikket. Vi håber, I alle har en fornemmelse af, hvor vigtige de umiddelbart forestående timer og dage er, og at I ikke er for optaget af julehøjtidelighedens festligheder.

På trods af de massive, falske nyheder, der i øvrigt kendes som de etablerede medier; på trods af de ting, vi dér hører, så er der i øjeblikket et betydningsfuld historisk og strategisk skifte i gang på globalt plan.

For blot at sætte fokus på ét element i dette, så er man i stor stil flippet ud over det faktum, at et lækket overgangsmemo fra Pentagon, fra den tiltrædende Trump-administration, udtrykkeligt ikke opregner Rusland som en eksistentiel trussel mod USA. Alene dette er en lille, men betydningsfuld indikation på den type overgang, vi ser. Der er mange spørgsmålstejn omkring Trump-administrationen, men det, der ganske klart er fremgået, er, at han har til hensigt at tage hele denne geopolitiske trussel om Tredje Verdenskrig af bordet. Dette er endnu en indikation på, at han ikke er indstillet på at spille hele dette Obama-Hillary Clinton, geopolitiske spil, der går helt tilbage til George Bush-administrationen, gående ud på at forsøge at true, underminere og ødelægge Rusland og Kina i forsøg på at opretholde en eller anden form for anglo-amerikansk globalt herredømme. Dette skræmmer livet af Obama og folkene bag ham i USA, i Europa, i London og lignende steder. Det skaber på den ene side en

åbenlys, klar mulighed; men også en temmelig spændt og farlig situation. For blot et par dage siden advarede hr. Larouche udtrykkeligt om, at i denne periode, selv, når det ser ud, som om vi er tæt på Trumps indsættelse, så befinder vi os stadig væk i en meget farlig overgangsperiode; og Obama sidder dér som en dræber, en morder, der har begået mord i hele verden, ødelagt nationer i hele verden, dræbt amerikanere, fuldstændigt revet forfatningsmæssige forholdsregler i stykker, og sådanne ting. Dér sidder, han, stadig i embedet, stadig ved magten. Og blot umiddelbart herefter så vi, næsten efter bogen, en bølge af handlinger af en terroristisk art over hele planeten. Der var terrorhandlingen i Tyskland, der stadig er årsag til udbredt hysteri dér, med ubesvarede spørgsmål mht., hvad det var, der rent faktisk fandt sted. Og selvfølgelig, mordet på den russiske ambassadør i Tyrkiet, som var en direkte trussel mod hele den operation, der med held køres af Putin, for at bringe stabilitet og en reel bekæmpelse af reel terrorisme i dette område, i sammenhæng med en række andre terrortrusler og forsøg på aktioner i hele verden. Det er næsten efter bogen, at denne kaos-operation så bryder ud.

Men i aften vil vi diskutere noget, der er mere gavnligt. Mike [Billington] vil gå mere i dybden med, hvor verden i realiteten er på vej hen, og kunne være på vej hen; under forudsætning af, at vi kan grundfæste dette strategiske skifte; samt, hvorfor planetens nye direktion, under lederskab af Putin, Kina og allierede kræfter, virkelig er i færd med at omstøde dette historiske paradigme, der frem til i dag har knust verden i årtier.

EVERY GENERATION SHOULD BE FOCUSED ON A COMPLETE REVOLUTION IN THE VERY NATURE OF MANKIND!

LaRouche PAC Webcast, Dec. 23, 2016

BENJAMIN DENISTON: Hi! Welcome to the LaRouche PAC Weekly Report for December 23, 2016. My name is Benjamin Deniston; I'll

be hosting the discussion today. We're happy to be joined by Mike Billington of {Executive Intelligence Review} here in the studio; and over Google Hang-outs, we have Diane Sare, leader of the LaRouche PAC Policy Committee joining us from the New Jersey-New York area.

So today we have, I think, a rather exciting and important discussion. We're here on the eve of Christmas Eve; and we thought it was very important to do a show today and have a discussion, because this is an extremely intense and important political situation right now. We hope all of you have a sense of the importance of the situation in the immediate hours and days right now; and are not too swept up in the festivities of the holidays. Despite the massive fake news operation, otherwise known as the mainstream media, despite what you're hearing from that, there is a major historical and strategic shift underway right now globally.

I think just to highlight one element of this, there's been a major freak-out around a leaked Pentagon transition memo from the incoming Trump administration, which explicitly does not list Russia as an existential threat to the United States. This alone is one more small but important indication of the type of transition we're seeing. There's a lot of questions around the Trump administration, but what's been absolutely clear consistently is that he is looking to take this entire geopolitical threat of World War III off the table. This is just another indication showing that he is not willing to play this Obama-Hillary Clinton going back to the George Bush administration, geopolitical game of trying to threaten,

undermine, and destroy Russia and China to try and maintain some kind of Anglo-American global hegemony. This is completely terrifying Obama and the people behind him in the United States, in Europe, in London and related places. This is creating on the one side obviously a clear opportunity; but also a rather tense and dangerous situation. It was just a few days ago that Mr. LaRouche emphatically warned that in this period, even if it seems like we're close to the inauguration of Trump, we still have a very dangerous transition time; and you have Obama sitting there as a killer, as a murderer, who has committed acts of murder around the world, destroyed nations around the world, killed Americans, completely ripped up Constitutional measures and those grounds. And he is sitting there, still in office, still in power; and it was only in the immediate hours and days after that that you had almost by the book, a wave of terrorist-type activity launched all over the planet. You had this terrorist event in Germany, which is still creating major hysteria over there, and there are still major questions about what actually happened with that operation. You obviously had the assassination of this Russian ambassador in Turkey, which was a direct threat to the entire operation that's been run successfully by Putin to bring stability and an actual fight against real terrorism in that region in connection with a series of other terrorist threats and attempted actions around the world. It's almost a by the book response of this chaos operation blowing up.

But what we're going to discuss more today is going to be very useful. Mike is going to put some depth in where the world

is actually going and could be going; assuming we can solidify this strategic shift; and why the new directionality of the planet under the leadership of Putin, China, and allied forces is really threatening to overturn this historical paradigm that's crushed the world for many decades at this point. I want to hand it over to Mike; and we're going to get into the discussion.

MICHAEL BILLINGTON: OK, thanks Ben. I'm certainly glad to be here. It is an incredible moment in history; it reminds me of the opening of Dickens' {A Tale of Two Cities}, where he says, "It was the best of times, it was the worst of times ..." He meant it, and it's true; we are in a revolutionary period, there's no question about that. This is sweeping the globe; it's already largely taken over Asia, and the Brexit and the Italian vote, the Trump vote, and so forth, indicate that people have finally reached the limit to the power of tyranny over their economy, over perpetual warfare. But a revolution doesn't necessarily have a positive outcome, and that's actually what Dickens was talking about. The French Revolution came soon after the historic and wonderful American Revolution based on a new conception of man; based upon science and technology and a new financial system under Hamilton's ideas to defeat the power of the British Empire which lay in their global financial empire. But the French Revolution was taken over actually by the British; but turned into chaos. It's what Schiller said was "a great moment [in history] has found a little people." So, instead of a great republic, you ended with the guillotine; you ended up with Robespierre saying the revolution has no need for science, and

ultimately this led to the emergence of the first fascist – Napoleon.

So, we cannot be complacent; we have a tremendous victory in the defeat of Obama and his clone, Hillary, and their British operation. But we certainly cannot sit back and cross our fingers and hope that Trump is going to do the right thing.

It's going to be up to us. We should reflect on how the American Revolution succeeded. It succeeded because it was focussed on a tremendous sense of history and philosophical thought; the Founding Fathers put together the {Federalist Papers}, the writings of Alexander Hamilton, which we've recently published.

If you read these, these are not easy; yet this was the basis on which the so-called common men and women studied and came to the conclusion that in fact this small group of leaders were leading them in the right direction, and had created a future. It was based on poetry. In fact, Schiller was known as the Poet of Freedom and was treasured for 100 years after the American Revolution as the poet of the American Revolution; despite being German and writing in German. But this was known to the American people. The music; the great {Messiah} by Handel was composed in 1741 – it was known. Our Schiller Institute just performed a phenomenal version of this great work – the {Messiah} – at the Co-Cathedral of St. Joseph in Brooklyn last week in an extremely moving ceremony. These are the kinds of ceremonies that took place at that time; that lifted people to a higher sense of their

humanity, of the dignity of man, and of creating a future.

So, which of these two paths are we going to be taking today? Well, it's obvious which way Obama was going; we've made that very clear. His intention was war; not only the perpetual wars in the Middle East, but leading to a war with Russia, a war with China. These are not completely resolved, but as Ben said, we're a long way away from that horror, which was facing us had we not defeated that in this final election. But the result of these 16 years of Bush and Obama can be seen in what's happened to our own country; not just the Hell that's been taken to the Middle East and other parts of the world. We now have a decline in life expectancy for the first time in our nation's history. We have a drug epidemic in which 1 out of 15 Americans are addicted to heroin or its substitutes; 1 out of 15 Americans. This is not a problem; this is a disaster, a collapse of civilization which is not only tolerated and supported openly by our President, who promotes legalizing drugs and who is doing everything in his power to stop the emergence of a war on drugs in the Philippines, which I'll come back to.

So, on the other hand, we see that Russia, under Putin's direction, has intervened to stop this series of regime-change operations. What's happened in the tremendous victory in Aleppo against terrorism, is that Putin has demonstrated that if you work hand-in-hand with sovereign nations, with their leaders, you can defeat terrorism. And he basically exposed the fact that

Obama – like Bush – was on the side of the terrorists; under the guise of fighting terrorism, was openly working with the Saudis and the British, who were arming and creating these terrorist movements to overthrow regimes who refused to follow their dictates – the so-called "regime-change" movement.

That's been probably crushed; this is not completely solved, but what's happened in Aleppo not only stops the disintegration of Syria, but it should – if properly pursued – mean the end of the regime-change criminality of both Bush and Obama once and for all.

I'm going to read to you – today happened to be the day that Putin gave his annual end of year press conference. I think just reading one section of part of that, and paraphrasing a few others is important. It's important for people to watch Putin; it's done with an English voice-over. It's useful to watch to see why it is that the oligarchy is so terrified of this man. I'm just going to read you – actually it was a question that came from a man named Yevgeny Primakov. It turns out that he is, indeed, the grandson of the great Yevgeny Primakov who died recently; but who was the original architect of the idea of China, Russia, and India collaborating to form a new core of nations that could appeal to America to join them. Which is, of course, what has to happen, as a basis of reversing the imperial decline of the human race; and which led to the BRICS, it led to the New Silk Road. So, his grandson asked a question which said, "Mr. Putin, Barack Obama, who is still your official colleague,

said that 37% of the Republicans sympathize with you. And hearing this, Ronald Reagan would have rolled over in his grave."

So, he says, "Our western colleagues often tell us that you have

the power to manipulate the world, to designate Presidents and to

interfere in elections here and there. How does it feel to be the most powerful person on Earth? Thank you." So, with that humorous, but very insightful question, Putin said the following:

"The current US Administration and leaders of the Democratic

Party are trying to blame all their failures on outside factors!...

"We know that not only did the Democratic Party lose the presidential election, but also the Senate, where the Republicans

have the majority, and Congress, where the Republicans are also

in control. Did we, or I also do that?...

"It seems to me there is a gap between the elite's vision of

what is good and bad and that of what in earlier times we would

have called the broad popular masses!... [A] substantial part of the American people share similar views with us on the world's organization, what we ought to be doing, and the common threats

and challenges we are facing. It is good that there are people who sympathize with our views on traditional values because this

forms a good foundation on which to build relations between two

such powerful countries as Russia and the United States, build them on the basis of our peoples' mutual sympathy.

"!... I'm not so sure who might be turning in their grave

right now. It seems to me that Reagan would be happy to see his party's people winning everywhere, and would welcome the victory of the newly elected President so adept at catching the public mood, and who took precisely this direction and pressed onwards to the very end, even when no one except us believed he could win.

"The outstanding Democrats in American history would probably be turning in their graves though. Roosevelt certainly would be because he was an exceptional statesman in American and world history, who knew how to unite the nation even during the Great Depression's bleakest years, in the late 1930s, and during World War II. Today's administration, however, is very clearly dividing the nation. The call for the electors not to vote for either candidate, in this case, not to vote for the President-elect, was quite simply a step towards dividing the nation. Two electors did decide not to vote for Trump, and four for Clinton, and here too they lost. They are losing on all fronts and looking for scapegoats on whom to lay the blame. I think that this is an affront to their own dignity. It is important to know how to lose gracefully."

Helga LaRouche commented when I read this to her, that this is a call not only to the Democrats in America, but to the oligarchs throughout the world who are acting as if this revolutionary change is not taking place; as if they still have the power to dictate policies, and who are hysterical about what is happening in America. Putin concludes this way; he says:
"But my real hope is for us to build business-like and

constructive relations with the new President and with the future

Democratic Party leaders as well, because this is in the interests of both countries and peoples."

So, this is leadership; what we so sorely miss here in the United States. There's much more; more will be made available in the {EIR}.

Now let me turn to Asia. Asia today should – in fact China in particular, but not just China – be seen as the model which America must follow if we are to pull ourselves out of the morass

that we're in today. We've discussed this in this program and in

our publications many times: the entire Silk Road development, the development of corridors. I want to put some maps up, and just very quickly review some of the incredible development projects that are going on, virtually every single day.

This [Fig. 1] is a map published just in the last few days by something called MERICS [the Mercator Institute for China Studies]. They have a competent article on the whole Silk Road process. They've marked in this red graphic where some of the corridors are; they're not all there. Of course you have the original corridor, which was the Trans-Siberian Railroad; which

was developed with consultation and advice from Henry Carey and

the American System, who worked with the Russians to replicate what had been done in the United States with the Transcontinental

Railroad, not just to be from one end to the other, but to develop the entire region in between.

DENISTON: It's the black-gray dashed line of the existing rail lines.

BILLINGTON: Yeah, this one here, where I'm running that

thing. Now, you see the lower one that goes through China, through Xinjiang Province, into Kazakhstan. This is the New Silk

Road, which was developed following the 1990s, with the fall of

the Soviet Union. Helga Zepp LaRouche helped organize in Beijing

a conference in 1996 on what the Chinese call the New Eurasian Land-Bridge. Helga called it the New Silk Road even then.

This led to the building of this rail which is now functioning. It has several branches, both in China, and, on the far side, in Europe, as well as branches down into central Asia.

It's being upgraded. It's not connected, it doesn't have the same

grade, most of it is not high-speed. So this is a work-in-process.

Now look at what's happened just in the last couple years. This red line down here, is what's called the Pakistan Corridor.

This is a connection by rail, from China, down through Pakistan,

into Baluchistan (the southern part of Pakistan), and to the Gwadar Port, which is being transformed into a major hub for oil

from the Middle East, for trade with India. Hopefully, if the India/Pakistan relationship can be resolved. Then – not on this

map – right around here in southern Iran, is the development of

the Chabahar Port, from which there are rail connections up through Iran to Teheran, and then into Azerbaijan, and into Russia. Another north/south route; so, you have several north/south routes.

Over here, you see this red line that goes from Kunming in southern China, through Thailand, Myanmar, and into India.

This is the old Burma Road that was built during the Second World War.

Mr. Lyndon LaRouche had a hand in building the Burma Road (or worked along that Road). That's now being reconstructed. It will

eventually be a rail connection. And you see that this pipeline

– the black line here – is an offshoot from China all the way down to the coast of Myanmar, where they are now taking in shipments from Middle East oil and piping it up into China.

Over here, this corridor. You already have rail connections from Kunming down to the Laos border, and now the Chinese are building a high-speed rail through Laos, down to the Thai border.

Just in the last few months, they've concluded their plans to build a high-speed rail from the Laos border down to Bangkok.

At

this point, there's only an old railroad from Bangkok down to Kuala Lumpur in Malaysia – down here. But that will eventually be done; and in the meantime, probably the Chinese, maybe the Japanese, are building a high-speed rail from Kuala Lumpur to Singapore. So, eventually, you'll have all the way from Kunming

down to Singapore.

In Indonesia, the Chinese are building a railroad from the capital of Jakarta to Bandung. Many of you have heard of Bandung

from the famous Bandung Conference in 1955, which was the first

meeting of Asian and African leaders who had formerly been colonized, meeting without their colonial masters – the so-called Asia-Africa Conference that was organized by Sukarno and Nehru and Chou En-Lai (from China), and others. So that's in

the process; other developments there.

If you look at this part of the Africa map [Fig. 2], these

are some railroads that have already been constructed. Go to the next map of the two Africa maps. Okay. This [Fig. 3] is from {EIR}'s report "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge". This shows, on this side, the existing rail structures as of a few years ago. You see that basically there's no way to get from one capital to another. You can only get the raw materials from the mine out to the port, where it was shipped off to Europe and America. That's all the colonial powers cared about in developing Africa.

What you see here, is a general map of the kind of commitment that the Chinese have made to {connect every capital of Africa} with high-speed rail, several cross-continental railroads. The Chinese need raw materials, just like the Europeans did, but they're paying for it; they're {building nations}. They're building nations that have industry, agriculture, water, power, education, using a model which we used to call the American System, but which we've deserted in our country.

The same in South America. You can go to the next map [Fig. 4] here. This is also from our report. It's not quite accurate for what is in the process now, actually, because the Chinese are talking about building {two} trans-oceanic railroads: one that goes from Peru directly into Brazil and to the coast; one that goes south of that through Bolivia. The Bolivians, of course, want that railroad to go through Bolivia.

So, again, transforming the world in a way which, of course, the U.S. long ago ceased to do; becoming more of a British-style

colonial power which looted the raw materials, imposing huge amounts of debt, and then using that debt as a weapon to keep the countries in a state of backwardness.

Now, I'm going to look at two other aspects of Asia: the Philippines and Japan – where huge transformations are taking place. Most of you have seen – either in our material or just in the daily news – about Rodrigo Duterte, the new [Philippine] President who took office in June of this year, who has {totally transformed} the Philippines, with massive, massive support from the population, estimated at more than 80%. Why? It's because he took on the reality that the country had been destroyed. The history of the Philippines, in brief, was that in the 1970s and '80s, they were viewed by the rest of Asia – including Korea, by the way – as {the} model for development, under Ferdinand Marcos. They had built the first nuclear power plant. They had made the country self-sufficient in rice, by direct support for infrastructure for agriculture. They had built 11 major industrial infrastructure projects. They had built rail and road infrastructure. Imelda Marcos, whom most of you know only because she supposedly was wildly extravagant and had millions of pairs of shoes. Well, the reason she had the shoes was because {she built a shoe industry in the Philippines}. She brought in Italian shoemakers; she shipped in cattle from Australia, for the leather; she created a shoe industry. And those who produced the

shoes in the Philippines were so grateful that they gave her the first pair of any new shoe they developed. That's the reality, contrary to the "fake news" that we received back in the 1980s, when the neo-cons, under George Schultz and Henry Kissinger and others decided to overthrow Marcos, to make a horrible example of him; that they would not allow Third World countries to have nuclear power, to be self-sufficient.

The result is, that what was once the greatest rising power in Southeast Asia, has become the basket case of that region. And this is what Duterte is acknowledging. He's saying, "We've been destroyed by the so-called big-brother, who looks down at the little brown brothers in the Philippines." And he said, "We're not going to tolerate it anymore. We're going to crush the drugs that have been brought into our country and are destroying our children. And we're going to reject the U.S. domination of our economy, where all they want is our raw materials, and to use our bright young people who graduate from college who have no jobs as engineers or scientists or teachers, or nurses or doctors, even, but who can only work all night long in call-centers, answering calls from the master back in the United States who has a problem with his computer or his banking code." This is how the country was destroyed.

So, he's turned to China; he's turned to Russia. His Defense

Minister, Delfin Lorenzana, has gone to Russia; he's going to China. They're going to build that country. They're going to end

this drug epidemic. And for that, he's being told he's going to

be taken to the International Criminal Court for extra-judicial

murders, for human rights violations, by the fact that drug dealers who fight back are being killed. Well, this is rather hypocritical, I would say. If you count the tens of thousands, hundreds of thousands of people that Obama has killed through extra-judicial murder – no court, no due process, no proof. Just

the king decides: "This is my list of people to kill this week";

he and John Brennan, Director of the CIA. This is rather hypocritical. What's really behind it? {The British don't want to

stop drugs}. The banking institutions in London and New York are

{drug dependent}, meaning they're drug-money dependent, in addition to the fact that many of the bankers are high on cocaine

and heroin. They're drug dependent in the sense that the biggest

business in the world is propping up these bankrupt Western banks

who do nothing but speculate. This is the reality of this.

And of course, the main thing is that they don't want to see

this war on drugs brought home. One out of 15 Americans addicted

to heroin; this is mind-boggling! And they know that the American

people, if they're given a sense, like we did with our War on Drugs policy under LaRouche's direction back in the '80s and '90s; that this could capture the American people.

Lastly, let me mention Japan. The British-American strategy for containing China and Russia in the Asian side, has always been South Korea, Japan, the Philippines, and Australia. And Singapore is in there someplace. Many of you know Korea's in total upheaval. The President who started off wanting to work with Russia and China, and was somehow completely taken over by Obama, turned against the collaboration with Eurasia; agreed to bring in these U.S. THAAD missiles, supposedly to protect them from North Korea. But these are missiles that go up into the high altitude. North Korea is 30 miles away from Seoul. You don't need this for Korea! You need them for China and Russia, for war. They were in the process of turning the Philippines into a massive U.S. military base, under an agreement with the former puppet-President.

In the Korea case, the President is now being impeached. She'll probably be out in April or so. The Opposition wants to stop that THAAD deployment. The Philippines we know; we've just discussed it. Just in the last week, Duterte repeated that he's probably going to absolutely cancel the strategic agreements with the United States. "We don't need foreign soldiers in our country," he said. "We're not going to have a war with China."

Now, Japan. Lyndon LaRouche has always said that there are two Japans. There's the Japan that came out of feudalism with the Meiji Restoration, which was highly influenced by the American System. Key people who brought in the work of Henry Carey, Friedrich List, which gave rise to this great industrial explosion in Japan; which turned them into the leading nation of

Asia at that time, that superseded the 5000-year old culture and tradition in China in terms of its strength. But there was also the Japan of the British Empire; the British came at the same time, and basically said, "Look, Japan, you're an island nation like we are. You need to get raw materials, you don't have them in your own country. The only way you're going to get them is by having a mighty military and colonizing; taking over countries and taking their raw materials like we have – the great British Empire." Without going through all the details, as you know, this eventually won out in the sense that Japan adopted a militarist policy and unleashed the horror of the Second World War, which started long before Pearl Harbor. It started with the invasion of China and the looting of China; but then led to the destruction of China and other countries and ultimately to the destruction of Japan.

So, President Shinzo Abe represents both of these things. He has had his problems with China; he has wanted to remilitarize to get out from under the Constitution in Japan, which basically forbade them to fight war – a Constitution worked out after World War II with General MacArthur's collaboration. And he wants to be what he calls a "normal nation". But, he also recognizes that he's gotten nothing from the collapsing Western financial system; and he sees the future of Japan in the real development of Russia and China, of Asia; and not by taking it over this time, but by collaboration through the New Paradigm, through the New Silk Road. Through the collaboration

especially

with Russia. His grandfather, who was a prime minister, and his father, who was a politician, were committed to developing good relations with Russia; and he is now on course.

So, what's happened this year? It's an extraordinary transformation taking place. It began with his visit with Putin

in Sochi in May; at which point he laid out an eight-point program for the development of the Russian Far East using Japanese technology and resources and financing. Also, in May,

there was a meeting of the G-7 in Japan. Russia wasn't there, because they threw Russia out of the G-8; it became the G-7 again. So, he didn't meet Putin there; but at that event, Abe basically said to the other G-6 leaders – including Obama – that we were on the brink of a horrible financial breakdown crisis – worse than 2008. This was absolutely rejected.

Obama

said "No, we're in a recovery; it might be too slow, but it's going well." He didn't say this, but because there's lots of money being printed to keep the speculation going in the banks;

there's lots of drugs flowing everywhere, things are going fine.

So, Abe was crushed on that; the final communiqué didn't mention what Abe had said, but everybody knew. Then, in September, he went to Vladivostok for a conference organized by

Putin on the development of the Far East; and they went further

ahead with these development projects. And then, finally this month, Putin came to Japan; and he went to Yamaguchi, Abe's hometown; he then went to Tokyo. He visited the karate teacher

that had Putin one of the great black belts. But at that,

they

knew they would not be able to overcome the still-festering problem of the territorial issues of the so-called Northern Territories, or the Kurile Islands. At the very end of the Second World War, the Russians had come in to help with the war

in Japan; had taken the Kuriles, which had been back and forth throughout history. These are basically four islands north of Japan. Both sides claim sovereignty; the Japanese want them back. But, what they agreed to was that they would go with a policy that had first been put forward in 1956 to divide the islands two and two, which had been stopped by the US. The Dulles brothers came in and said, "Don't you dare; you must demand all of these islands back from the Russians, or else we won't turn Okinawa back to you." So, the Japanese backed away from that deal, and after that, the Russians said, "OK, that's it. You're not going to get any of them back." So, now Putin has said, "OK, we can start joint development of these four islands. Joint development. And over time, we can go back to the 1956 agreement and come to a settlement; meaning that we'll

be able to finally have a peace settlement to World War II by probably 2018."

But in the meantime, huge development projects. They made agreements for \$2.5 billion of infrastructure projects throughout

the Russian Far East; ports, rail, agriculture, nuclear, pharmaceuticals, education, cultural exchanges, \$1 billion joint

fund which can be leveraged into more, and this framework for peace. So, just as Putin has largely unified the entire Middle

East – he's even now talking to Bibi Netanyahu and the Saudis; because he's in charge. Obama and the British game is largely defeated. So, they're basically creating a common policy of common interests of all these nations. And in the same way in Asia; the China Silk Road process, the new financial

institutions

are bringing all of these nations together. There are still a few problems, but it's a new world; it's a new world which the United States can and must join. It's the only option.

And again, I'll repeat that while Obama's Pivot to Asia is dead, the TPP is dead, the regime-change policies are largely dead; but don't just sit back and say, "Yahoo! Trump's going to

do it for us!" Because that is not the case. This is going to

be done by us; we created the environment in America and around

the world which made it possible for these revolutionary changes

to take place. It's the power of ideas that moves history; it's

Lyndon LaRouche and Helga LaRouche and this institution who fought for these ideas before they became popular. In other words, we fought to bring these ideas into circulation; which made it possible for the emergence of people who recognized the

truth of those ideas and have begun to take them up. This is doubly true now; we're at a moment which is going to go one way

or the other. It's going to depend on you and me; on making sure

that we take this fight now at a crucial moment – what Schiller

called a great moment – and make sure that {we} define a future

that uplifts people to a level of the dignity of their true humanity through activating the creative powers that they have by

the right of being human beings created in the image of God.

This is our task, and this is where we stand today; and it's

a great time to be celebrating Christmas, but you should be

thinking about George Washington leading the fight across the river on Christmas Eve. That's the way we have to approach the fight that we have on our hands today. A good fight; one that gives us reason to be happy, but which is deadly serious. Thank you.

DENISTON: I think that was excellent, Mike; and I liked your concluding point. We're seeing a lot of horrific, awful things being removed; but I think Helga Zepp-LaRouche's focus on this being the potential transition to a new historical paradigm centered around a new positive conception about the truly creative nature of mankind, is our mission, is our unique task today. As our viewers know, Mr. LaRouche defined New York City as a critical point of intervention on that level; to really revive that true American spirit and true American insight and understanding into this historical unifying mission for mankind that we're talking about. So, I know Diane was part of our discussions with Mr. and Mrs. LaRouche earlier today, and she was raising some of the critical aspects that we have to focus on in terms of getting the American people to realize that you're not just passive observers in this process. Like you were saying, we're not just going to sit back and root for who we think might do this or that. We have a critical leadership role – including our audience, everyone involved with us – to actually take this fight to this higher level. So, I think that Diane has some

remarks on that; I know she would like to contribute here.

DIANE SARE: Mrs. LaRouche said something this morning that I think is very important, which is that in a period where everything is stable, then the subjective factor is not as crucial. That is, if everybody gets all worked up over a particular celebrity's drug addiction problem, or various fads, various emotional things that people get tangled up in; but when you have a moment like this, which on the one hand, I'm really glad that Mike just went through what he did, because I think most Americans have absolutely no idea of this incredible picture of what's happening in the world. And also, should reflect a little bit on where these countries are coming from; what did China look like 45 years ago, for example, compared to how they look now? You'd get a sense that there is no reason, except a subjective reason of the mindset of the American people, why our nation cannot similarly be self-transformed to a completely different domain, a completely different culture.

I'll say here this past weekend, we had another musical intervention. The Schiller Institute chorus, which I helped to organize and direct, sponsored by the Foundation for the Revival of Classical Culture in a performance, a unity concert in Brooklyn of African-American spirituals, the Bach {Wachet Auf} cantata, and Handel's {Messiah}. But what was so striking about this particular performance is, my sense was that the musicians were completely engaged. In other words, it wasn't like a stuffy thing that you go to at Lincoln Center, where everyone is

going

through the motions; and of course, the tuning is way too high anyway, so their voices are strained and they need all kinds of

electronic adjustments and things like this. But the thing really was from the heart; and there's clearly a potential where

Americans have a sense, they want something substantive. Who actually doesn't want their life to have had a purpose?

What we have right now, is a moment of extraordinary opportunity; it is also dangerous, because as you said, Ben, at

the beginning, Obama issued these threats, this intent to kill as

LaRouche put it, a week ago today at his crazy press conference

and interview on NPR. Saying, with no evidence whatsoever that

Russia had any involvement in hacking, that we will retaliate at

a time and place of our choosing. Those are murderous words, and

therefore, we're not at a moment of stability; and it requires from us, as Schiller would say, a certain sublime quality of thinking where we look down on the world as if from above, and consider what are the common aims of mankind and what mankind can

do together. And the potential that we have, given that the defeat of Hillary Clinton was really a defeat of Bush and Obama;

it was a defeat of a 16-year legacy of evil. It doesn't guarantee – as Mike said – that what comes in under Trump is going to be good; that is for us to determine. It just indicates

that there is a tremendous potential for this, as we see with the

communication between President-elect Trump and Vladimir

Putin;

that's very promising. There are other aspects of a potential with China that are very promising, and then there are some appointments that are not so promising.

It is definitely a moment for each of us to consider our responsibility to future generations; because we have a moment,

hopefully a revolutionary moment where we have not found a little

people, but a people who will grow into the situation and will take the actions that LaRouche has outlined. Specifically, the

Four Laws; beginning emphatically with Glass-Steagall, but not ending with Glass-Steagall. The fourth law is not an end, but is

really a beginning; which is the development of mankind on the imperative of exploring the Universe, of mastering thermonuclear

fusion and getting ourselves out of this Solar System. I think

that's the challenge: To objectively address where we are; to not

get flustered by every piece of crap that gets put in the mainstream press, which is a bunch of propaganda designed to make

everyone hysterical; and to really fight for the direction that

is required.

DENISTON: Another thing that does lie in that issue of the creative development of mankind, and I was also struck in some recent discussions with Lyndon and Helga LaRouche. Helga was making the point that what we're seeing now is really the realization of this World Land-Bridge perspective that she and Lyn had fought so hard for. We were discussing how this really

should be seen from the standpoint of Mr. LaRouche's unique

insights into the fundamental nature of human creative progress and human creative revolutions. And in a sense, what we're seeing – what Mike just presented – what's being led by China, the potential for that to expand globally with the United States jumping on board, really is a certain potential culmination of a certain platform of development for the entire planet. What that sets the base for, is the next leap for the expansion into space and the creative development of nearby space first; as Krafft Ehrlicke had been one of the leading visionaries for as a basis for the expansion further into the Solar System. I think this idea of continually defining the next levels of creative leaps, creative developments is absolutely critical; because it's not that we are completing some process of some steady state level of development, but it's the fact that mankind is always participating in creative revolutions. Every generation should be focussed on a complete revolution in the very nature of mankind. The very understanding of mankind's existence is continually being reshaped, recreated on higher and higher levels. That's the positive principle of this New Paradigm.

BILLINGTON: What Diane referred to that Helga said this morning about certain moments in history in which the subjective becomes crucial, is a reflection of what Percy Shelley said in his "In Defense of Poetry" which we've quoted often. He develops the concept of great revolutionary moments in history, at which he says, in his describing why the poet is the legislator of history

in moments of great crisis like this. But he describes how in such moments, the common person who normally doesn't have to think about profound ideas, is suddenly capable of understanding very profound concepts about man and nature – both about society and about scientific reality of the Universe. That's clearly where we stand; where we've reached a point at which there's nothing holding back any human being. Perhaps he's been drugged; perhaps he's been degraded; perhaps he's been left unemployed, driven out of the workforce. But nonetheless, it's a moment in history in which everybody can, in fact, bring themselves up to those creative capacities that they were blessed with by being a human being. To activate that now, in learning huge amounts of things in a very short period of time, is possible and necessary.

DENISTON: I think that definitely defines our mission for the next coming year – 2017. This can be the year of the shift

of the United States under the leadership of what we're doing.

So, I think we gave people a very good overview of where the

world stands today, and what the challenge is before us. So, unless Diane you want to have any additional ending comments, I

think we're coming to the conclusion of our discussion today.

SARE: I would just like to encourage people over this holiday period, as we're about to enter a new year, which could

be a very different year, to protect your mind and not engage

in degraded cultural activities. But take advantage of the LaRouche PAC website, which has phenomenal educational material. You can choose to study the Four Laws of Mr. LaRouche; read the papers of Alexander Hamilton; watch the video on Operation Phoenix – the reconstruction of Syria. There's just an abundance of material here that, if you set your mind to it, to determine that between now and the beginning of next year, to be a more ennobled human being, and more able to articulate these profound ideas and organize your friends and neighbors; then we'll be off to a very good start.

DENISTON: With that, I think we have our mission defined before us. We thank you for joining us, and we will be back next week for the next Friday webcast; and we'll be sure to be delivering some material for you between now and then. So, thank you for joining us.

Obama truer med åbne og skjulte operationer mod

Rusland:

Hvad med, at Tyskland i 2017 bliver en kraft for det gode i verden?

Af Helga Zepp-LaRouche

17. december, 2016 – Under sin embedsperiodes sidste pressekonference beskyldte præsident Obama Rusland og præsident Putin personligt for at have manipuleret den amerikanske valgkamp med cyber-angreb, og bebudede repressalier – hvoraf nogle ville blive eksplicitte og offentlige, mens andre ville blive af en sådan art, at Rusland ville erkende ophavsmanden. Disse bebudede, hemmelige operationer må give anledning til et globalt alarmberedskab – hvilken form for operationer menes der, droneangreb eller »indirekte skader« af enhver art? Obama vil tydeligvis bruge sin resterende tid i Det Hvide Hus til fordel for en konfrontation med Rusland, en konfrontation, som Trump gennem sine udnævnelser til regeringsposter har signaleret, at han vil stoppe. De neokonservative, til hvilke Obama, gennem sin fortsættelse af Bush' og Cheneys politik, absolut hører, vil tydeligvis ikke acceptere deres tab af magten.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Bruno Kahl og kansler Angela Merkel har advaret om virkningen af cyber-angreb i opløbet til næste års valg i Tyskland.

Mordet på ambassadør Karlov – Obamas svanesang for krig

Leder fra LaRouchePAC, 21. december, 2016 – Konfronteret med direkte anklager om at have gjort alvor af sin offentlige trussel om at gøre gengæld over for Rusland, for dets angivelige omstyrning af det amerikanske valg, »på et tidspunkt og et sted efter vores valg«, har Obama ikke forholdt sig fuldstændig tavs omkring mordet på den russiske ambassadør Andrej Karlov i Tyrkiet, men gjorde sig rent faktisk den ulejlighed yderligere at bagvaske Rusland, ligesom han også praler af sine udenretslige seriedrab gennem droner og andre midler i hele verden.

»Noget af [gengældelsen] kan være udtrykkelig og offentlig; og noget vil måske ikke være det«, sagde Obama til NPR sidste torsdag, hvor han hævdede sin ret til at respondere militært til den blotte anklage om, at Rusland skulle have ført cyberkrigsførelse. Obama har nægtet at lade sine efterretningsfolk aflægge forklaring for Kongressen, selv bag lukkede døre, om hans angivelige beviser for russiske cyberangreb. Forestiller han sig, at verden har glemt, hvad Edward Snowden afslørende om den globale cyberkrigsførelse, som NSA, USA's sikkerhedstjeneste, udfører?

I dag, mens civiliserede nationer sendte kondolencer til Rusland og Tyrkiet og svor at samarbejde om bekæmpelse af terrorisme, tog Obama sig tid fra sit golfspil til at tilføje nye sanktioner imod russiske foretagender og forretningsfolk. Nyvalgte præsident Donald Trump sendte kondolencebrev og svor, at USA under hans præsidentskab ville arbejde sammen med Rusland og alle nationer, der er dedikeret mht. at rense verden for terrorsvøben.

Måske opfordrede Obama *New York Daily News* til at give udtryk for hans følelser gennem deres overskrift: »Mordet på den russiske ambassadør Andrej Karlov var ikke terrorisme, men gengældelse for Vladimir Putins krigsforbrydelser«. Som det længe er blevet dokumenteret, inklusive gennem Trumps valg af national sikkerhedsrådgiver, general Michael Flynn, så ville dette være helt i overensstemmelse med Obamas vedvarende støtte til al-Qaeda og hermed relaterede terrororganisationer, for at forfølge hans kriminelle mani for »regimeskifte« imod sekulære regeringer, der bekæmper terrorisme, og som ikke har forbrudt sig imod USA.

Hensigten med mordet på Karlov er klar – Rusland, Tyrkiet og Iran har fortrængt den morderiske Obama-administration i Sydvestasien og demonstreret, at terrorbevægelserne, som støttes af saudierne, briterne og USA, faktisk kan nedkæmpes gennem samarbejde med de suveræne regeringer i området. Hvad der er endnu værre, set fra Obamas controllers, i London og på Wall Street, side, er det faktum, at disse nationer udgør et betydningsfuldt element i det »nye paradigme«, centreret omkring Kinas proces med global udvikling gennem den Nye Silkevej, og som underminerer det bankerotte, vestlige finanssystems evne til at udplyndre nationerne i Asien, Afrika og Latinamerika.

Verdens ældste bank, Monte dei Paschi di Siena, er ved at kollapse, selv, mens dette læses, og truer med at fremskynde det uundgåelige kollapse af de europæiske og amerikanske forstore-til-at-lade-gå-ned-banker. En statslig bailout fra den italienske regering er under udarbejdelse, iflg. *Financial Times*, på trods af EU-regler om, at insolvente banker fremover skal gennemføre en »bail-in« – dvs., en ekspropriering af obligationsindehaveres, og endda bankindskyderes, midler, for at betale spekulanternes derivater. Der er tilsyneladende en erkendelse af, at en bail-in af den tredjestørste, italienske bank sandsynligvis ville forårsage en smitte, der kunne vælte hele det vaklende, vestlige finanssystem. Men endnu en bail-

out vil blot være det samme som at udskyde krisen endnu en liden stund.

Det intense pres for at få krig, på vegne af Obama og hans britiske herrer, demonstrerer sindssygen hos denne døende race af oligarker. Amerika befinder sig i et kulturelt og økonomisk morads – hvor dødsraten for første gang i dets historie stiger; hvor en ud af 15 indbyggere er afhængige af opiater eller lignende stoffer; hvor man har det hidtil største antal mennesker i den arbejdsdygtige alder, der er sat uden for arbejdsstyrken. I dag kom det frem, at nyvalgte præsident Trump havde inviteret tenoren Andrea Bocelli til at synge ved indsættelsesceremonien, men at denne »havde fået for meget pres« fra de sociale medier og havde måttet opgive. Den offentlige mening foretrækker åbenbart hæsligheden med en rocksanger, der mimer, frem for ethvert udtryk for skønhed.

Amerika udtrykte sin afsky for denne dekadence ved at afvise Obamas og Hillarys dagsorden for krig og nedskæringspolitik, ligesom briterne og italienerne afviste EU; som filippinerne afviste USA's imperiediktater, og som lignede gærende revolutionære udtryk, der nu fejer ind over den vestlige verden.

Løsningen på dette mareridt er for hånden. En tilslutning til Kina og Rusland omkring den Nye Silkevejsproces ville ikke alene få USA tilbage til at opbygge nationer, i stedet for at ødelægge dem, men ville også gøre det muligt at genopbygge Amerikas decimerede og forfaldne infrastruktur. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, sagde i dag, at intet mindre end en global renæssance kan takle spørgsmålet om kvaliteten af tankegangen hos en befolkning, der er degraderet gennem en sådan »populærkultur« og økonomisk fordærvelse. At gå med i Schiller Instituttet bør være det første skridt for alle, der ønsker at være en del af denne kamp for menneskelig værdighed og klassisk kultur.

Se: <http://schillerinstitut.dk/si/kontakt/#aktion>

Foto: Vladimir Putin viser Ruslands ambassadør til Tyrkiet, Andrej Karlov, der på tragisk vist døde i Ankara under et terrorangreb den 19. dec., den sidste respekt. [en.kremlin.ru]

POLITISK ORIENTERING

den 20. december 2016:

Briterne og Obama forsøger at sætte verden i brand inden Trump tager over

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Præsident Putin: Mordet på russisk ambassadør vil ikke drive en kile ind mellem Rusland og Tyrkiet

20. dec., 2016 – Mordet på Ruslands ambassadør til Tyrkiet Andrej Karlov var ikke en terrorhandling fra Islamisk Stats

side, men derimod en provokation, der havde til hensigt at drive en kile ind mellem Rusland og Tyrkiet, har den russiske præsident Putin gjort det klart i en offentlig erklæring. Drabsmanden var tyrkisk politibetjent, der ikke var i tjeneste, og som synes at have været en del af det samme netværk, der lancerede det fejlslagne militærkup den 15. juli, der i sig selv var rettet imod de russisk-tyrkiske relationer. Provokationen vil med sikkerhed få den modsatte effekt med at bringe Rusland og Tyrkiet endnu tættere.

»Det omtalte angreb er afgjort en provokation på et tidspunkt, hvor Tyrkiet og Rusland har besluttet at styrke deres relationer yderligere og søge en løsning på det syriske spørgsmål. Vi vil undersøge den skjulte side af hændelsen sammen med Tyrkiet. Vi er i en telefonsamtale i går nået frem til konsensus om dette spørgsmål med den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan. Vi må opklare, hvem, der virkelig er ansvarlig for dette«, sagde præsident Putin. Putin sagde også, at ambassadøren vil blive æret med statens medalje.

Efter Putins ordrer har Rusland allerede sendt en 18-mand stor delegation, bestående af sikkerhedsfolk, anklagere og obduktionseksperter, af sted til Ankara for at undersøge drabet på Karlov og hente hans lig hjem til Moskva. De vil ankomme her til eftermiddag.

»Gruppen vil operere i Tyrkiet som del af en efterforskning af mordet på den russiske ambassadør Andrej Karlov. Denne aftale er blevet indgået under en tidligere telefonsamtale mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan«, sagde talsmand for Kreml, Dmitry Peskov, til reportere, iflg. Sputnik nyhedstjenesten.

Ved mødet mellem de russiske, tyrkiske og iranske udenrigsministre i Moskva, udtalte den tyrkiske udenrigsminister Mevlut Cavasoglu, »Jeg forbander angrebet mod jeres udsending, såvel som vores ven, ambassadør Karlov. Vi må afsløre, hvem, der egentlig står bag dette afskyelige angreb.

Vi vil opnå det i samarbejde. Det tyrkiske folk er også ligeså ked af det, som Rusland og det russiske folk. Vore bilaterale relationer vil ikke blive påvirket af angrebet, der havde til formål at forværre de russisk-tyrkiske bånd. Vi vil navngive gaden med den russiske ambassade efter Andrej Karlov. Hans navn vil leve, både i Ankara og i vore hjerter.«

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov sagde, »Vi takker virkelig Tyrkiet for deres respons til angrebet. Mordet vil blive grundigt efterforsket.« Han modsagde også dem, der hævder, at mordet blev begået som hævn for Ruslands rolle i Syrien.

»Dette er en provokerende, kontrær og uacceptabel tankegang; disse mennesker forsøger at beskytte terrorister og stoppe kampen mod dem. Bestræbelserne på at få verden til at tro, at støtten til den legitime, syriske regering kun forøger terrortruslen, er absolut uacceptable. Hvis arrangørerne af dette terrorangreb havde til hensigt at forpurre kampen mod terrorisme og især vores møde (mellem de russiske, iranske og tyrkiske udenrigsministre), så er det mislykkedes dem, og vil fortsat mislykkes dem«, sagde Lavrov.

»Dette er til fordel for dem, der ønsker at drive en kile ind mellem Rusland og Tyrkiet, hindre normaliseringen af relationerne mellem Rusland og Tyrkiet, både de bilaterale relationer og ligeledes normaliseringen af de bånd, der gør det muligt at fremme og forene bestræbelserne for den politiske afgørelse for Syrien«, sagde Kremls talsmand Dmitry Peskov iflg. TASS og understregede, at den tyrkiske og russiske præsident har aftalt at foretage en fælles efterforskning.

»Lad os være tålmodige, specialisterne vil gøre deres arbejde«, sagde Peskov.

Den russiske, højtplacerede senator, Frantz Klintsevich, viceformand for det Føderale Forsvarsråd og

Sikkerhedskommissionen, gav NATO skylden for mordet.

»Det er højst sandsynligt, at repræsentanter for udenlandske, hemmelige NATO-efterretningstjenester står bag. Det, der er sket, er en sand provokation, en udfordring. Det er en udfordring mod Rusland«, sagde Klintesevich.

Lederen af Ruslands Liberale Demokratiske Parti, Vladimir Zhirinovsky, sagde, at mordet var »en operation under falsk flag, udført af Vesten«.

Foto: Den tyrkiske præsident Erdogan talte i telefon med den russiske præsident Putin for at give ham detaljerne omkring mordet på den russiske ambassadør Karlov i Ankara.

Hvem er den virkelige dræber, der truer med krig?

Leder fra LaRouchePAC, 20. december, 2016 – En dyster rapport, der pludselig er publiceret af NBC News, gør gældende, at afgående præsident Barack Obama brugte den »røde telefon« i begyndelsen af oktober, for direkte at true med et militærangreb mod Rusland pga. angivelig e-mail »hacking« og forsøg på at indvirke på det amerikanske valg. Obamas efterfølgende erklæring den 15. dec., hvor han forbeholder sig ret til at »angribe på et tidspunkt og et sted efter vores valg«, er blevet efterfulgt at mordet på en diplomat, der var afgørende for Ruslands indsats for, sammen med Tyrkiet, at afslutte den syriske borgerkrig. En Obama på ferie har forholdt sig tavs som graven mht. mordet på den russiske ambassadør i Ankara. Dette er både det mest åbenlyse af Obamas mange forsøg i årenes løb på at true både Rusland og Kina; og det farligste. Der var et kupforsøg i Tyrkiet i juli, i

hvilket mindst nære pårørende og tidligere kolleger til denne drabsmand var involveret. Både Rusland og Tyrkiet skønner, at også NATO var involveret.

Drabsmandens hensigt var at skabe en splittelse mellem Rusland og Tyrkiet omkring deres rammeaftale om Syrien. Det slog fejl.

De førende transatlantiske nationer og deres Golfstat-allierede – der alle konfronteres med økonomisk stagnation og trussel om endnu et finansielt sammenbrud – tager i grotesk grad fejl af Kina, Indien, Rusland og det nye, økonomiske paradigme med hastigt økonomisk og videnskabeligt fremskridt omkring dem.

En pompøs jordansk prins, der nu er FN's højkommisær for menneskerettigheder (den aktuelle menneskerettighedskommission præsideres af Saudi-Arabien!) har krævet, at den filippinske præsident Rodrigo Duterte stilles for retten for mord, pga. af sin krig mod narkotika.

Det er Obama, hvis drab kræver denne handling. I årevis har Obama udvalgt mange tusinde mennesker, der skulle dræbes af droner, så mange som 200 mennesker i et enkelt angreb, som det skete i Somalia i august. Hans invasion af Libyen, hans bevæbning af Saudi-Arabien til krig mod Yemen, hans bevæbning af jihadister og sluttelig terrorister i Syrien, har kostet titusinder af mennesker livet – inklusive et statsoverhoved og en amerikansk ambassadør.

Obamas egen politik for narkotiske stoffer i USA er – i det mindste gennem manglende handling og gennem legalisering – blevet forfærdelig dødbringende, med en dødsrate pga. overdosis, der er tredoblet til over 50.000 dødsfald om året i løbet af nogle få år under hans præsidentskab.

Hans handlinger nu, hvor han truer Rusland og Kina direkte, varsler om massedrab.

»Obama«, som Lyndon LaRouche udtrykte det den 15. dec., da

præsidenten truede med at »handle«, og igen i dag, »har været en dræber som præsident. Hillary Clinton gik med på det, det er et faktum. Det er også briterne. Og det er NATO. De vil slå så mange som muligt ihjel for at få deres vilje. Og for at stoppe dem, som præsident Putin siger, må man få dem til at betale.«

Og dette myrderi er alt sammen for at standse et nyt, økonomisk paradigme, der indledningsvis blev kendt som »BRIKS-politikken«, der søger at spænde over kontinenterne med nye korridorer for transport, elektricitet, kommunikation, nye byer; for at vende tilbage til videnskabens fremskudte grænser inden for rumforskning og fusionsteknologi, som vi har opgivet.

Den nye administration må dirigeres til ikke at true med at ødelægge, men derimod tilslutte sig dette nye paradigme. Dette vil kræve en international indsats, og en mobilisering af det amerikanske folk.

Foto; En Obama på ferie hr hidtil forholdt sig tavs som graven mht. mordet på den russiske ambassadør i Ankara.

Den russiske ambassadør til Tyrkiet myrdet i Ankara

19. dec., 2016 – Ruslands ambassadør til Tyrkiet, Andrej G. Karlov, blev i dag skudt og dræbt, mens han holdt tale ved et kunstmuseum i Ankara. Efter at være blevet såret af den enlige pistolmand, blev Karlov bragt til et hospital, hvor han døde. Tre andre personer blev såret under angrebet.

Den tyrkiske indenrigsminister Süleyman Soylu identificerede

senere angrebsmanden som den 22-årige, tidligere politibetjent ved navn Mevlüt Mert Altintas. Ifølge nyhedsberetninger hørte man ham råbe »Glem ikke Aleppo! Glem ikke Syrien! Så længe, vore brødre ikke er trygge, vil I ikke nyde tryghed«. En hollandsk webside udlagde en videooptagelse af skudepisoden online, hvor man ser Altintas iført habit, og som iflg. udsagn kom ind på stedet ved at benytte sit politi-ID. Dernæst skød han Karlov i ryggen, mens ambassadøren talte. RT rapporterer, at tyrkiske specialstyrker dræbte Altintas efter skudepisoden.

I både Ankara og Moskva bedyrede regeringsfolk, at mordet på Karlov ikke ville få nogen indvirkning på de tyrkisk-russiske relationer, og at de ansvarlige ville blive fundet og stillet for retten. Den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan ringede til den russiske præsident Vladimir Putin for at briefe ham om angrebet, iflg. Erdogans præsidentielle talsmand Ibrahim Kalin. Den tyrkiske udenrigsminister Mevlüt Çavusoglu var allerede på vej til Moskva for at deltage i et trepartsmøde om Syrien, sammen med de russiske og iranske udenrigsministre, hhv. Lavrov og Zarif, da angrebet fandt sted. Han og den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov forventes at holde en fælles pressekonference, rapporterer *Hurriyet*.

Det Tyrkiske Udenrigsministeriums erklæring i dag lyder, »Ambassadør Karlov er en enestående diplomat, der har vundet alle personer inden for statens agtelse for sine professionelle og personlige kompetencer under sin udøvelse af succesfuldt arbejde i en meget vanskelig tid i Tyrkiet. Hans minde vil altid være hos os. Vi vil ikke tillade dette angreb at overskygge det tyrkisk-russiske venskab.« Karlov havde været ambassadør i Ankara siden juli 2013 og havde tidligere i sin karriere i udstrakt grad arbejdet i Nordkorea.

Talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, sagde i dag, at den russiske regering anser angrebet på Karlov for at være et terrorangreb.

»Terrorisme vil ikke få lov at finde sted, og vi vil gribe til resolute handlinger imod det«, rapporterede TASS. »Mindet om den fremragende, russiske diplomat, manden, der har gjort meget for at imødegå terrorisme, Andrej Karlov, vil for altid være i vore hjerter.« Hun sagde, at spørgsmålet om angrebet omgående vil blive rejst i FN's Sikkerhedsråd.

Angrebet blev ligeledes fordømt i hele verden. Ifølge en kreds af personer, som TASS citerer, var EU's udenrigspolitiske chef Federica Mogherini blandt de første til at kondolere den russiske regering. Andre budskaber kom fra Stephane Dujarric, talsmand for FN's generalsekretær Ban Ki-moon, Storbritanniens udenrigsminister Boris Johnson, det Syriske Udenrigsministerium, NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, USA's udenrigsminister John Kerry, samt andre.

»USA fordømmer mordet i Ankara i dag på den russiske ambassadør Andrej Karlov«, sagde Kerry i sin udtalelse. »Vi er rede til at tilbyde Rusland og Tyrkiet assistance i deres undersøgelse af dette foragtelige angreb, der også var et angreb på alle diplomaters ret til trygt og sikkert at fremme og repræsentere deres nationer i hele verden.«

Foto: Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov, sammen med sin tyrkiske modpart, Mevlut Cavasoglu, lagde blomster nær ved det Russiske Udenrigsministeriums indgangshal, for at mindes ambassadør Andrej Karlov, rapporterer RIA Novosti tirsdag.

**Russisk ambassadør myrdet i
'åben provokation';**

Lyndon LaRouche advarer: Sæt Obama på listen over mistænkte

Leder fra LaRouchePAC, 19. december, 2016 – Den russiske ambassadør Andrej G. Karlov blev mandag skudt og dræbt, mens han holdt tale ved Center for Nutidskunst, i et angreb, som den tyrkiske præsident Recep Erdogan – også på vegne af præsident Vladimir Putin – fordømte som en åben »provokation« mod tyrkisk-russiske relationer. Gerningsmanden, en 22-årig pistolmand, kom til arrangementet under falsk politi-ID, råbte radikale slogans og blev selv skudt af tyrkiske sikkerhedsstyrker få minutter efter sin forbrydelse.

Mordet finder sted på tærsklen til konferencer om samarbejde om at løse den syriske krise, mellem Tyrkiet, Rusland, Iran og andre, i Moskva i morgen; og den 27. dec. i Askana, Kasakhstan, med deltagelse af den syriske regering og den moderate opposition. Tyrkiet og Rusland har for nylig samarbejdet om evakueringen, der begyndte den 15. dec., af indbyggere og oprørere fra det østlige Aleppo og andre steder i Syrien. Her til morgen vedtog FN's Sikkerhedsråd enstemmigt at udsende FN-inspektører til at overvåge den igangværende proces, efter modifikationer i udkastet som respons på russiske indsigelser.

Efter de første rapporter om mordet mandag advarede statsmanden Lyndon LaRouche, »Sæt Obama på listen over mistænkte«. LaRouche henviste her til handlingens art, og til arten af præsident Barack Obamas natur. Selve mordet var »et overlagt mord – et setup«. Han sagde, »Det er ikke bare hævn, det er en specialoperation«. Han opfordrede til, at myndighederne »får fat i de mennesker, der på nogen som helst måde er involveret i dette«

For det andet påpegede LaRouche, at Obama har en historie for drab. Han leder for eksempel de berygtede tirsdagsmøder, hvor han autoriserer lister over mål for dronedrab. Han deployerer amerikanere, så de udsættes for skade og død, i blodige militæroperationer i Afghanistan, Irak, Syrien og andre steder, med det formål at fremtvinge regimeskifte. Obamas stedfar var agent for politiske mord i Indonesien. Som stedsøn »er Obama en iboende dræber«, som LaRouche udtrykte det.

Under en pressekonference den 16. dec., og i et interview til NPR, truede Obama specifikt med handlinger mod Rusland. Obama påstod, uden nogen beviser, at Rusland havde hacket den Demokratiske Nationalkomites computere, og sagde truende,

»Jeg mener ikke, der kan herske nogen tvivl om, at, når en fremmed regering forsøger at øve indflydelse på vore valgs integritet, så må vi gribe til handling, og det vil vi gøre, på et tidspunkt og et sted, som vi vælger. Noget af det vil blive udtrykkeligt og offentligt; noget af det vil måske ikke være det. Men hr. Putin er udmærket bekendt med dette, for jeg har talt direkte med ham om det.«

Mandagens forbryderiske mord og Obamas trusler og kampagne mod Rusland og andre nationer, skærper vores opmærksomhed som borgere i alle nationer for, at vi må fortsætte med at udøve et meget hårdt pres for at gennemtvinge et skift til et nyt paradigme for udvikling og fred og sætte Obama og hans akse ud af spillet. Den kendsgerning, at han forlader embedet om 30 dage, giver ikke anledning til ro i sindet; nærmest tværtimod.

Dette understreges af ny dokumentation, der i dag så dagens lys, om det 16 år lange Bush/Obama-regimes onde karakter. FBI-sagsakter, der for nylig er blevet tilgængelige – opnået som følge af krav under Loven om Informationsfrihed – viser, at FBI i 2012 aktivt undersøgte støttenetværket for morderflykaprerne i 11. september-angrebet – som involverer saudiske støtter, når FBI i 2004 derimod benægtede, at noget sådant nogen sinde havde eksisteret og sagde, at der ikke var nogen

spor at følge, i kølvandet på udgivelsen af kommissionsrapporten over 11. september. Mindst to nye personer blev identificeret som værende medsammensvorne med flykaprer-cellen i San Diego. Undersøgelsen i 2012 strakte sig til New York, London og København.

Foto: Den russiske præsident Putin og præsident Obama, juni, 2012. (Foto: kremlin.ru)

Trumps vælgere har brug for mere end vrede nu: De har brug for kreativitet

Leder fra LaRouchePAC, 18. december, 2016 – Alt imens et ekstraordinært drama udspiller sig i USA, hvor man bruger efterretningstjenester til at forsøge at vælte et præsidentvalg, der er afgjort, har den nyvalgte præsident talt ved en række enorme stævner i hele nationen.

Trumps vælgere har i titusindvis ventet i kulden for atter at lade deres vrede høre, imod de forhadte anslag imod deres liv, som er »globaliseringen« og dens tilhængere. Men, de har presserende brug for noget mere og bedre end vrede.

I verden uden for USA findes der et nyt, økonomisk paradigme, der især kommer fra de asiatiske magter, og som kunne vende amerikanernes held. Men som borgere må de forstå, hvordan de skal koble deres land til dette nye paradigme. Der er nye, fremskudte grænser inden for videnskab, inklusive inden for rumfart og fusionskraft, der kan betyde en højere, menneskelig

tilværelse for deres børn. De må forstå, at disse fremskudte grænser i det forgangne blev glemt i Amerika, og de må forstå, hvem de skal samarbejde med for at genoprette dem.

De må se den politiske kamp, der nu forestår, ikke som de ser en Super Bowl, hvor man hylder »dræberslag« og sårede modspillere, men derimod som man ser et Shakespeare-skuespil, der afføder *ideer*. Ikke som en heavy metal-rockkoncert, men som en opførelse af Beethovens *Ode til glæde* som Europa holdt, da det kastede Sovjetunionens kommunisme af sig.

Støtterne bag Obama og Hillary kan ikke omstøde valget. Deres mål er at bringe en anden præsident, Ruslands Putin, til fald. De er ubøjelige i deres forfølgelse af evindeligt krigsførelse, krige for »regimeskifte«, hvis målskive sluttelig er Rusland og Kina. De har til hensigt at bekæmpe disse nationer, om nødvendigt gennem krig, før de rent økonomisk overgår Obamas økonomisk forfaldne USA.

De amerikanske vælgere, nu borgere, er selv med i dramaet. De må agere for at sikre, at den nye præsident ikke forsøger at fortsætte denne krigspolitik; og at han ikke forsætter Obamas – eller det Republikanske lederskabs – økonomiske og videnskabelige politik.

☒ De kan i stedet igangsætte en mobilisering for at redde økonomien og nationen: for en genindførelse af Glass-Steagall; skabelse af en nationalbank i Hamiltons tradition, til produktiv kredit; byggeri af ny infrastruktur på teknologiens fremskudte grænser – såsom højhastighedsjernbaner og magnetiske svæve-jernbaner – i hele landet; genindførelse af NASA's missioner til Månen og Mars og det dybe rum, og forfølgelse af gennembrud i fusionsteknologier.

Denne form for kreativitet, hos tusinder eller endda millioner af mennesker, er det, LaRouchePAC og *EIR* eksisterer for. Amerikanere bruger ikke denne kreativitet, før de indser, at det amerikanske valgchok var en del af et globalt fænomen, der

kan føre til et nyt paradigme for menneskets rettigheder og evner.

Foto: Et nyt vindue, der for nylig blev installeret i målkammeret i National Ignition Facility (NIF), gør det muligt for NIF-teamet og besøgende gæster at kigge ind i kammeret, mens dette er vakuumforseglet til eksperimenter. Marts 2011. (Foto kredit: LLNL)

Lyndon LaRouche: Obamas ord er en trussel om at dræbe

Leder fra LaRouchePAC, 16. december, 2016 – Fredag erklærede præsident Barack Obama i et truende tonefald i et interview på NPR Morning Edition, der blev landsdækkende transmitteret, angiveligt som respons på beskyldninger om, at russerne skulle have hacket Demokraternes Nationalkomite,

»Jeg mener, at der ikke kan være nogen tvivl om, at, når en fremmed regering forsøger at få indflydelse på integriteten af vore valg, så må vi gribe til handling, og det vil vi gøre på et tidspunkt og et sted, som vi vælger. Men, hr. Putin er udmærket bekendt med mine følelser om dette, for jeg talte direkte med ham om det.«

Lyndon LaRouche sagde:

»Disse ord er en trussel om at myrde betydningsfulde mennesker. Det er, hvad han lærte af sin [sted-]fader.«

LaRouche opfordrede borgerne til at »holde øje med denne fyr, så han ikke dræber«. Obama truer offentligt verden. »Planetens

nationer trues nu af Obamas plan om massedrab af mennesker ... «

Dernæst gentog Obama, under sin pressekonference i Det hvide Hus her til eftermiddag, sin trussel mod »russisk hacking«. Han sagde, at han havde sagt til Rusland, at

»de skal ophøre med det og indikerede, at der vil blive konsekvenser, når de gør det ... Vores mål er fortsat at sende Rusland et klart budskab.«

Desuden erklærede Obama sig enig opsummeringen fra CNN-reporteren i Det Hvide Hus om, at »præsidenten mener, Vladimir Putin autoriserede hackingen«.

Anklagen om russiske indgreb i selve valget lugter langt væk, i betragtning af, at der nu i månedsvis ikke er blevet fremlagt noget bevis, der viser Ruslands skyld, men kun uophørligt gentagede påstande. I dag sagde talsmand for den russiske præsident, Dmitry Peskov, at USA bør ophøre med ubegrundede beskyldninger om russisk indgriben.

»De bør enten holde op med at tale om dette, eller også i det mindste fremlægge nogle beviser.«

Torsdag nægtede efterretningsfolk fra Obama-administrationen direkte at gå til Kongressen, da de blev bedt om at gøre det af Repræsentanternes Hus' Efterretningskomite, for at levere beviser under et møde bag lukkede døre. Der har været mange indikationer på, at andre efterretningstjenester ikke er enige med CIA-direktør John Brennans konklusion om russisk hacking.

Faren kommer fra Obamas forkærlighed for mord – samt den kendsgerning, at han snart vil forlade embedet og derfor hverken vil have eksekutive magtbeføjelser, eller beskyttelse mod eventuel retsforfølgelse for sine forbrydelser.

Lad os kigge på Obamas kendte meriter. Der er hans tirsdagsmøder, hvor han udarbejder mållister over de ofre, der skal dræbes ved hjælp af droner. Der er de forsatte

deployeringer af amerikanske mænd og kvinder, som udsættes for skade og død, i amerikansk militærtjeneste i de 16 år, hvor Obama/Bush/briterne har ført krige for regimeskifte (Irak, Afghanistan, Libyen, Syrien). I selve USA er der et massivt antal borgere, der lider og dør pga. Obamas katastrofale økonomiske politik, som han selv kalder en succesfuld, økonomisk genrejsning. Der er en voldsom stigning i tilfælde af overdosis af narkotika og dødsraten generelt.

Lad os se på Obamas historie. Hans trang til at dræbe stammer fra hans egen opvækst, har LaRouche mange gange understreget. Hans stedfar, Lolo Soetero i Indonesien, var en drabsagent i den undergravende virksomhed og nedslagtning (1965-66), der skulle vælte præsident Sukarnos regering. I sin selvbiografi skriver han, hvordan han i denne periode lærte, at drab på de svage er, hvad de stærke gør. (*Dreams from My Father*)

LaRouche bemærkede, at

»internationalt har vi netop nu folk, der leder et globalt program for udvikling og fred [den eurasiske Nye Silkevej, med præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin, og andre], men Obama vil ikke bare lade tingene forløbe på en fredelig måde«.

De vil dræbe; så har vi problemet, og det hele er blodig uorden. LaRouche understregede, at *»Alle signaler er til stede. Obama har gjort det ganske klart«.*

LaRouche krævede, at man tog skridt til at advare folk. *»Obama har gentagne gange vist, at han er parat til drab i stor skala i USA og andre nationer.«* Det, der må gøres, er, at *»Obama må lukkes ned«* for at forhindre det, han har til hensigt at gøre.

Foto: Præsident Obama kæmper for TPP under et møde i House Democratic Caucus på Capitol Hill, juni, 2015. (Foto: Whitehouse.gov)

Det var den bedste tid, Det var den værste tid – Find dem, der ønsker at gøre det gode

Leder fra LaRouchePAC, 13. december, 2016 – Friedrich Schiller talte om dem, der søger sandheden gennem skønhed. Percy Shelley talte om de revolutionære tidspunkter i historien, hvor almindelige mennesker bliver i stand til at forstå dybe sandheder om menneske og natur.

Vi befinder os ved et sådant tidspunkt. Terrorismen jages på flugt; kineserne og russerne bygger storslåede projekter i hele verden, og Vestens befolkninger, den ene efter den anden, demonstrerer ved valgstederne, at de ikke længere vil tolerere det økonomiske forfald, de evindelige krige for at fremkalde »regimeskifte«, og heller ikke det døende Imperiums trussel om krig med Rusland og Kina.

Alligevel forsøger det miskrediterede og kasserede lederskab af det gamle paradigme, idet de lader som om, at de stadig har deres mistede magt, at fremprovokere en verdenskrig. Graden af rent hysteri er i sandhed forbløffende. Hvis man skulle tro Obama, eller Angela Merkel, eller det britiske lederskab, så er nedkæmpelsen af al-Qaeda i Aleppo et katastrofalt folkemord; præsidentvalget i USA blev frastjålet Obamas klon Hillary Clinton af Vladimir Putin; Putin gør nu klar til at stjæle det tyske valg, og den globale opvarmning vil ødelægge verden, med mindre vi sætter en stoppe for, at mennesket gør fremskridt.

Dette er latterligt, men det er ikke noget at grine ad. Husk,

at *EIR* i juni måned rapporterede, at NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg til pressen sagde, »Et alvorligt cyber-angreb kan klassificeres som en sag for Alliancen. Så kan og må NATO reagere. Hvordan vil afhænge af, hvor alvorligt angrebet er« – dvs., at NATO kunne respondere til et hacker-angreb med konventionelle våben, eller atomvåben, under NATO's artikel V.

Når man hører disse neokonservative imperieherrers svanesang, så bør man huske på Joseph Goebbels' »store løgn«: »Hvis man fortæller en løgn, der er stor nok, og bliver ved med at gentage den, vil folk sluttelig tro på den. Løgneren kan kun opretholdes så længe, som Staten kan skærme befolkningen fra de politiske, økonomiske og/eller militære konsekvenser af løgneren.«

Vi har en million gange fået at vide, at man »ved«, at russerne hakede Vestens computere for at underminere vestligt »demokrati« og få Donald Trump valgt. Trump gør absolut ret i at spørge, hvordan nogen kan tro på sådan noget nonsens, efter at de selv samme, korrupte elementer i efterretningssamfundet forsikrede os om, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben, og de dernæst udløste det Helvede af folkemord, der har fundet sted i de seneste tretten år i Mellemøsten; og de forsikrede ligeledes den amerikanske Kongres om, at National Security Agency, NSA, ikke udførte nogen masseovervågning af USA's borgere sådan, som James Clapper gjorde det før Edward Snowdens afsløringer – den selvsamme James Clapper, som Obama nu har beordret til at »undersøge« russernes »omstyrtelse« af den amerikanske valgproces.

Der er ingen tvivl om, at et voksende antal mennesker i hele den vestlige verden – både blandt politiske ledere og almindelige borgere – er ved at erkende det gamle paradigmes ondskab og, konfronteret med ondskab, vælger at gøre det gode. Verden gennemgår en fornyelse gennem processen med den Nye Silkevej, som Kina har lanceret, med samarbejdet med den Eurasiske Økonomiske Union, ASEAN, BRIKS, SCO – med over 100

nationer i hele Eurasien, Afrika og Mellem- og Sydamerika, der alle ønsker at skabe en fremtid for deres nationer, og for verden som helhed. Amerika og EU er ikke udelukket fra denne proces – de er med fuldt overlæg i færd med selv at isolere sig og nægter således deres egne befolkninger retten til at tage del i dette revolutionære, nye paradigme for udvikling af vor planet, og vort univers.

Find de mennesker, der ønsker at gøre det gode, sagde Lyndon LaRouche sine medarbejdere i dag. Det bliver i stigende grad lettere at skelne mellem dem, der ønsker at bevare det døende Imperiums magt, om det så fører til Helvede, og så dem, der ønsker at være med til at skabe en værdig, kreativ og fremgangsrig fremtid for hele menneskeheden.

(Note: Ordlyden i titlen stammer fra indledningen til Charles Dickens' roman, To Byer (A Tale of Two Cities): 'Det var den bedste tid, det var den værste tid; det var visdommens tid, og det var tåbelighedens tid; det var troens epoke, det var vantroens epoke; det var Lysets tid, det var Mørkets tid; det var håbets forår, det var fortvivlelsens vinter; alt lå foran os, og intet lå foran os; vi var alle direkte på vej til Himlen, og vi var alle direkte på den modsatte vej – kort sagt, det var en tid, der var så lig den nuværende periode, at nogle af dennes mest højtråbende autoriteter insisterede på, at den, på godt og ondt, kun skulle modtages med en superlativ sammenligning.')

Titelbillede: Statue af Friedrich Schiller og Johann Wolfgang Goethe i Golden Gate Park, San Francisco, CA. □